



Zdravíme paní  
M. KRAHULOVOU,  
Connecticut

50 centů

TELEFONY:  
(708) 749-1891  
(708) 749-1898

6426 WEST  
CERMAK ROAD  
BERWYN, IL.  
60402

(USPS 092670)

DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVIV

SECOND CLASS  
POSTAGE PAID AT  
BERWYN, ILLINOIS



Established 1891

ČTVRTEK 29. LISTOPADU 1990 - Čís.83

THURSDAY, NOVEMBER 29, 1990

## Privatizace státních podniků

Karel Kuehnl - rfe

Na pořadu dne je sice malá privatizace, ale vytvoření konkurenčního prostředí, které je základní a rozhodující podmínkou obnovy tržního mechanismu, je v mnohem větší míře závislé na privatizaci velké. Restaurace, obchody či autoservisy sice také nemohou bez soukromého vlastnictví uspokojivě fungovat, ale ekonomika jako celek se musí především zbavit státně monopolní, vlastnické struktury takzvaného velkého kapitálu.

O velké privatizaci - tedy převedení státních podniků a dalších státních, hospodářských organizací do rukou soukromých vlastníků - se vlastně začalo hovořit dříve než o privatizaci malé. Už v květnu letošního roku byl například vypracován projekt kupónové privatizace, ale volby a přechodně zesílený odpor socializujících ekonomů a politiků, vedly nárůstu zpoždění.

Pokrač. na str. 4

## Končí národní porozumění

Karel Moudrý

Páté zasedání ústředního výboru komunistické strany Čech a Moravy by bývalo bylo proběhlo - bez větší pozornosti kdyby byl býval Vasil Mohorita neproněs tuto větu:

"Končí národní porozumění a začíná tvrdý a nekompromisní zápas".

Další výroky už nebyly v československé televizi citovány doslova, takže se veřejnost dozvěděla, že Vasil Mohorita dále uvedl cosi v tomto smyslu: Je jasné, kam vedou představitelé této společnosti lid naší země. Doporučil, "aby se opět začaly organizovat organizace komunistické strany v závodech a pokusily se získat zpět členy, kteří ještě neodevzdali legitimace".

Tolik ze zpráv televize, které tentokrát, jak si tak krev i žluč občanů zvykly, obě řádně rozbouřily. Například - Klub Občanského fóra CKD Polovodiče

Pokrač. na str. 5

## Americké základny na Filipínách

- rfe -

Velmi mnohá politická a vojenská dědictví Druhé světové války, zdá se, v tomto desetiletí zmizí ze světa, mezi nimi patrně i americké základny na Filipínách, největší komplex amerických vojenských zařízení v Pacifiku. Filipinským nacionalistům byl ovšem už dlouho trnem v oku, ale nyní i americká vláda usoudila, že v současném rozsahu za dnešní situace je příliš nákladný, ne příliš potřebný a patrně jej postupně zruší během příštích pěti až deseti let.

Nájemné za základny, poskytované Filipínám ve formě hospodářské pomoci, stojí Spojené státy víc než čtyřista milionů dolarů ročně. Dosavadní smlouva o základnách vyprší v září příštího roku. I když jednání o definitivním osudu základen teprve začala ve filipinském hlavním městě Manile,

Pokrač. na str. 4

## KGB a špekulácia

E T Lansky - rfe

Najvyšší soviety ZSSR odhlasovat zákon, ktorý s okamžitou platnosťou stanoví, že

- Každý kto bude usvedčený zo špekulácie, definovanej ako "nákup tovaru za kontrolované ceny a jeho ďalší predaj so ziskom", môže byť odsúdený na trest odňatia slobody do troch rokov a súčasnej konfiškácie majetku.

Príčiny, ktoré si nový zákon "vynútili" sú známe i pochopiteľné. Ide o snahu zastaviť hospodársku kriminalitu, následkom ktorej ceny spotrebného tovaru (pri zohľadnení cien na čiernom trhu) stúpajú mesačne o 6-8% a podľa šéfa KGB Krjučkova je alarmujúce, ako rýchlo pribúda stabilných gangsterských bánd s prístupom na čierny trh, a majúcich dokonca vlastné investičné fondy. Podľa augustového prieskumu je na trhu k dostaniu iba asi

Pokrač. na str. 5



Residentky Moskvy se derou o pár kousků masa na holém pultu řeznického krámu.

## Dva stateční? Proč ne sedm statečných?

Petr Roman

Dlouho plánované "odskočení" amerického presidenta do Prahy spojené s projevem na Václavském náměstí dne 17. listopadu 1990, vyprovokovaly doma i v exilu otázky: Proč? a K čemu to bude dobré? Bylo známé, že sedmnáctý listopad se má stát dnem manifestací za odstranění komunistů z veřejných funkcí, za mobilizaci opozice, za dokončení revoluce započaté před rokem i za stržení té sametové roušky, za kterou se schovali všichni ti staří zločinci a vrahové, dosud nepotrestaní, ale žijící s tučnými pensemi chudého státu. Přítomnost presidenta nejdemokratičtějšího státu na světě, ze kterého si chceme brát příklad a se kterým máme zájem úzce spolupracovat, byla tedy důvodem, že všechny tyto akce byly oddáleny o měsíc nebo o roky. Jsme národ slušný a víme co si v dané situaci můžeme dovolit. Přítomnost amerického presidenta, právě v tento den odzbrojila nebo oslabil

Pokračování na straně 3

## Hrad, alebo podhradie?

Obavy ľudí pri hraniciach s Poľskom sú čoraz väčšie.

Orava bohatá nikdy nebola a ani teraz nie je. Keď otvoríme hranice pre severných susedov, bude ešte chudobnejšia - povedala nám Mária Dvorštiaková, zástupkyňa vedúceho predajne Maso v Nižnej. Ako sme sa od nej dozvedeli, Poliáci sú schopní vykúpiť všetko. Tri, štyri kartóny kurčiat? Alebo päť šuniek? Dajte, tu máte peniaze, tak oni kupujú.

Je to hrozné, v obchodoch už takmer nič nemáme. Vari tí, ktorí rozhodujú, nevedia, čo sa tu robí?! Aj v našej predajni skupujú takmer všetko. Nie div, že maslo, syry, káva, rožky a ďalší tovar sa neujde vždy ani pre našich občanov, vraví Darina Krpčovníková, predavačka v predajni Mlieko, chlieb v Trstenej.

Podobné poznatky má i Emília Pániková, vedúca predajne Potraviny v obchodnom dome Jednota v Trstenej: Nestačia nám zo skladov vozit', no aj tie sú už poloprázdne. Cukor, olej, tuky už nemáme ani pre našincov.

Pokrač. na str. 4



### ZPRÁVY Z ČESKOSLOVENSKA

Federální shromáždění schválilo zákon o zmírnění následků některých majetkových křivd. Hned na úvod je třeba zdůraznit, že restituční, reprivatizační nebo přesněji řečeno zákon o zmírnění následků některých majetkových křivd, se vztahuje pouze na přesně vymezená znárodňovací opatření. Na vládní nařízení číslo 15 z roku 59, zákon číslo 71 z téhož roku a výměry odvětvových ministerstev vydané po roce 55. Jde tedy např. o pily, penziony, hotýlky atd. Velmi častou otázkou, která mimochodem zazněla i v dnešním dopoledním vysílání k zákonu, se zástupci ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci, je problém vynucených darů. Vyrovnání s lidmi, kteří museli pod nátlakem darovat majetek, bude řešit zákon generální prokuratury, který se už nyní připravuje. Od doby účinnosti zákona, tedy od 1. listopadu t.r. musí oprávněná osoba, na kterou se restituční zákon vztahuje, to jest původní vlastník nebo jeho dědicové, ve lhůtě 6 měsíců vyzvat současného uživatele k navrácení majetku. Původní vlastník nemůže místo své nemovitosti, pokud o ni nemá zájem, požádat pouze o finanční náhradu. Nárok na vyrovnání má v případě, kdy byla nemovitost zdemolována nebo ztratila zásadní přestavbou svůj stavebně technický charakter. Často se v dnešní besedě objevovala i otázka, co má dělat původní vlastník, který už nemá všechny potřebné dokumenty. V případě tří znárodňovacích opatření, na které se zákon vztahuje, by měly potřebné materiály poskytovat finanční či bytové odbory ONVů. Jen si nedovedu představit, jak se s takovým návaem, který se dá očekávat, vypořádají. Vzpomeňme si např. na problémy s registrací soukromých podnikatelů. Nový zákon pamatoval i na jistoty těch, kteří si nebytové či bytové prostory zakoupili nebo pronajali před jeho účinností. Těm se zachovává uživatelské právo a dále se řídí předpisy o hospodaření s byty a předpisy o nájmu a podnájmu nebytových prostor.

### FOND NA FINANCOVÁNÍ PROJEKTŮ V ZAHRAŇICÍ

Kanadská organizace pro mezinárodní spolupráci oznámila, že menom manželov Baťových založila fond na financování projektů v zahraničí. Aktivita organizace bude směřovat aj do Československa kam jeden z jejích vedoucích představitel'ov v nejbližší době přicestuje, aby dojednal otvorení reprezentačnej kancelárie. Kanadská organizácia pre mezinárodnú spoluprácu vysielala obchodných a priemyslových expertov do potrebných krajín s cieľom poskytnúť praktickú pomoc stredným a malým podnikateľom.

### VARSAVA - POLSKO

(Spravodajca ČSTK) Šéf polských colníků Tomasz Bartoszewicz povedal, že od 1. novembra obnoví CSFR a Poľsko konvenciu o malom pohraničnom styku, takže obyvatelia pohraničia, ktorí majú na druhej strane príbuzných či pozemok, budú mať hranice prekračovať s priepustkou. Od 1. januára sa plánuje otvorenie normálneho cestovného ruchu medzi Poľskom a Československom. Cestovať sa bude môcť len s pasom, bez pozvania a bez povinnej výmeny peňazí. Podľa T. Bartoszewicza urobila poľská strana značné ústupky. Poliaci budú vybavovaní podľa čs. colnej procedúry. Navyše sa na nich bude vzťahovať zákaz všetkého vývozu potravín a tovaru pre deti z Československa. Česi a Slováci budú môcť dvakrát ročne využívať colné úľavy, aby smeli vyviezť poľský tovar v hodnote do 200 dolárov (teraz takmer dva milióny zlotých). Táto situácia sa môže ešte zmeniť po zavedení zameniteľnosti koruny voči doláru, upresnil predseda Hlavného colného úradu.

### NA VÝZKUMNÝCH EXPEDICIÍCH DÁVAME PŘEDNOST SENIORUM-DOBROVOLNÍKŮM

Vědečtí pracovníci na projektech v poli výzkumu říkají, že starší pomocníci jsou nejlepší, jako dobrovolníci pro svůj zájem a nadšení. Foundation for Field Research vybízí dobrovolníky z všeobecné veřejnosti, aby pomáhali vědcům při výzkumu. Členové skupin přispívají jak svou prací, tak také podílem na výdajích expedice, které jsou odčitatelné od daňového

základu. Výzkumníci tvrdí, že starší dobrovolníci nejlépe na projektech pracují, a svou dospělostí a životními zkušenostmi jsou často skutečným přínosem výzkumu. Dobrovolníci se účastní projektů po celém světě, v disciplínách jako archeologie, architektura, biologie, etnografie, primatologie, ornitologie, a j. Minimální věk dobrovolníků je 14 let, maximální věk není žádný. Volejte nebo pište o brožuru, popisující přes 30 expedici, kterých se můžete účastnit: Foundation for Field Research, P.O. Box 2019, Alpine, Ca 91903-2010. Tel. (619) 445-9264.

### HARTFORD, CONN.

NASA a výrobce jsou viněni za chybné zrcadlo, které brání vesmírovému dalekohledu Hubble v ceně 1.5 bilionů dolarů v ostrém zaměřování podle jednoho člena investigáční skupiny odborníků. Závěrečná zpráva panelu NASA o chybném dalekohledu bude kritizovat jak agencii NASA tak korporaci Perkin-Elmer řekl John Mangus, předseda optického oddělení technologie vesmíru National Aeronautics and Space Administration. Zpráva má být vydána v úterý. Mangus řekl, že chyby ve výrobě dalekohledu o průměru 94-1/4 inče v roce 1980 a 1981 mohou být vystopovány k tomutož klimatu vedení, které vedlo k osudnému výbuchu vesmírového "člunu" (space shuttle) Challenger v roce 1986. V obou případech, řekl, inženýři byli odrazováni od upozorňování svých nadřízených na možné problémy. "Musí být povzbuzována kultura, ve které nestřílejí posly", řekl v článku v Hartford Courant, uveřejněném v neděli.

### MONTEREY - MEXIKO

Mexické autority, ve snaze těžit z co nejlepších oficiálních americko-mexických vztahů v nedávné minulosti, se připravily v pondělí na příjezd presidenta Bushe na dvoudenní státní návštěvu, která, jak se očekává, se soustředí hlavně na obchodní otázky. Návštěva bude šestým setkáním mezi Bushem a prezidentem Carlosem Salinas de Gortari. Státní úředníci sdělili, že na jejich schůzkách se bude hovořit hlavně o tom, jak odstranit překážky, které stojí v cestě úmluvy o volném trhu, která by spojovala severoamerická hospodářství v jedno obrovské obchodní společenství.

### PARIZ - FRANCIE

Konečný mírový plán UN pro Kambodžu byl schválen. Pět permanentních členů Bezpečnostní rady Spojených národů dalo svůj souhlas ke konečnému znění mírového narovnání na ukončení dvanáctileté války v Kambodži. Vyšší státní úředníci z Anglie, Číny, Francie, Sovětského svazu a Spojených států přijali 12-ti stránkový dokument který vytyčuje v hlavních rysech mírový plán podporovaný Spojenými národy, podle západních diplomatických zdrojů. Plán, navržený v lednu, volá po tom, aby

administrátoři Spojených národů prakticky spravovali Kambodžu po přechodnou dobu, vedoucí k svobodným volbám. Aby plán fungoval bude třeba, aby čtyři válčící národy pohýbily vše, v čem se rozcházejí a souhlasily s ustanovením Nejvyšší národní Rady.

### SOFIA - BULHARSKO

Tisíce dělníků šlo v pondělí na stávkou, ke které vyzval vůdce nezávislé dělnické unie. Volal po všeobecné stávce, za účelem donucení socialistické vlády k resignaci. Docházely konfliktující si zprávy z několika měst o rozsahu stávkou, ale Konstantin Trenchev, vůdce dělnické federace Podkrepa řekl, že stávka bude pokračovat, dokud vláda neustoupí. Podkrepa má asi 500,000 členů.

### BEIJING - ČINA

Dva strategové loňského demokratického hnutí byli obviněni ze spiknutí k podvrácení vlády, což je zločin, podléhající trestu smrti, jak hlásily čínské zprávy. Obvinění mužové jsou Chen Zining, 37, který byl vydavatelem nyní zakázaného týdeníku Ekonomické studie, a Wang Juntao, 32, který byl redaktorem tohoto týdeníku. Obvinění přichází později než za rok po tom co tyto dva byli zatčeni, a je nejvážnější jaké kdy bylo doposud vzneseno proti kterémukoliv intelektuálovi, účastnícímu v protestech v červnu 1989 potlačenými vojskem.

### SANTIAGO - ČILE

Demonstranti na Easter Island dovolili čilskému osobnímu letounu odletět. Byl zadržen po tři dny se 189-ti turisty na protest proti zvýšení sazeb, sdělil prezident letecké linky Jose Luis Moure, prezident národní letecké linky Lan Chile řekl, že obyvatelé polynského ostrova souhlasili s aeroplán propustit, když vláda státu Čile poslala vojenské letadlo s policií proti vzbouřencům na ostrov v jižním Pacifiku. Stovky ze 3,000 obyvatel ostrova blokovalo rozjezdni dráhu, aby zabránili letadlu odlet na Tahiti. Obávají se, že zvýšením cen utrpí turismus.

### PARIZ - FRANCIE

Usvědčený nacistický válečný zločinec Klaus Barbie má rakovinu a potřebuje zvláštní léčení u francouzského specialisty, jak řekl jeho právník. Náměstek ministra spravedlnosti Georges Kiejman řekl, že žádost advokáta Jacquesa Vergese je "do nebe volající operaci sdělovacích prostředků" trikem veřejných vztahů" a že asi nepovede k brzkému propuštění Barbíeho z vězení. Barbie, 77, byl usvědčen ze zločinů proti lidskosti v červenci 1987 a odsouzen k doživotnímu žaláři, po zdlouhavém soudním řízení v Lyonu, kde sloužil jako šéf Gestapa za okupace v druhé světové válce.

**Peníze jsou dobrým sluhou, ale špatným pánem.**  
- Francouzské přísloví

<b>Czechoslovak Daily Herald</b> <b>DENNÍ HLASATEL</b> <small>Established 1891</small>			
6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402 TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898			
<small>Second class postage paid at Berwyn, Illinois Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays</small>			
<b>SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):</b>			
<b>UNITED STATES</b>		<b>CANADA (in US Dollars)</b>	
<b>Daily and Sundays (Denní a Nedělní)</b>	<b>Sunday Only (Nedělní pouze)</b>	<b>Daily and Sundays (Denní a Nedělní)</b>	<b>Sunday Only (Nedělní pouze)</b>
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00
<small>Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemůže vypořádat s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.</small>		<b>OVERSEAS in US Dollars</b>	
		3 months \$ 38.00	\$22.00
		6 months \$ 70.00	\$35.00
		12 months \$125.00	\$65.00

## O dobrých sousedských vztazích

V Moskvě byla parafována oběma ministry zahraničí Genscherem a Sevardnadzem "Smlouva o dobrých sousedských a partnerských vztazích a spolupráci" mezi oběma zeměmi. Smlouva má platnost dvacet let a nevznese-li žádná z obou stran námítka, bude automaticky prodlužována.

Smlouva postavila na jinou základnu dosavadní vztahy mezi oběma partnery. Západoněmecký ministr zahraničí Genscher o ní prohlásil, že ze strany sjednoceného Německa nebude pouze sumou vztahů, které udržoval Sovětský svaz doposud s oběma německými státy. Sovětský ministr zahraničí Sevardnadze hovořil o historické dohodě, která otevírá pro vzájemné vztahy velkou budoucnost. Den před tím byla v Moskvě podepsána jiná smlouva a to šestí ministry zahraničí: čtyřmi představiteli vítězných mocností z druhé světové války a dvěma jejich kolegy z obou doposud existujících německých států. Kdo si rád zavzpomíná, tomu připomeneme ještě jiný významný den: 13. září 1955 bylo v Moskvě dohodnuto, že sovětský

svaz a Spolková republika Německo naváží diplomatické styky. Čtvrteční smlouva má celkem 22 článků a nejdůležitějším z nich se pozorovatelům zdá ujednání, že se mezi oběma zeměmi povedou konzultace na nejvyšší úrovni, vždy když to bude třeba, nejméně však jednou do roka. Obě strany se v dalších článcích smlouvy ujistí, že budou respektovat současné hranice, že budou respektovat vzájemně suverenitu a územní nedotknutelnost. V případě útoku proti jedné ze smluvních stran se druhá zavazuje, že přestane agresorovi dodávat zbraně a zahájí bez prodlení jednání, která by vedla k ukončení sporu mírovými prostředky.

Sovětský prezident Gorbačov v předvečer podepsání německo-sovětské "smlouvy o dobrých sousedských a partnerských vztazích a spolupráci" řekl v sovětské televizi, že tato velká politická smlouva mezi Německem a Sovětským svazem je v zájmu nejen obou zemí, ale také v zájmu evropských národů.

Přibík - rfe

## Zprávy AMERICKÉ

### WASHINGTON - D.C.

Výzkumníci objevili nový virus, který se podobá viru AIDS a který asi má co dělat s nemocí imunního systému. Je to tak zv. retrovirus z třídy virusů, které se "nasadí" do buněk a způsobují nemoc mnohem později. Je to pouze třetí lidský retrovirus, který byl kdy objeven. Do nedávna retrovirusy, obvyklé u zvířat, byly u lidí neznámé. Výzkumníci řekli, že tento objev napovídá, že retrovirusy možná hrají větší roli při lidských nemocech, než se myslelo. Nález byl oznámen v pátečním vydání žurnálu Science Robertem F.Garrym z lékařské školy při Tulane University. Jiní výzkumníci řekli, že nový virus byl obzvláště spletitý, protože, jako retrovirus způsobující AIDS, se zdá působit na poruchy imunního systému. Druhý retrovirus je příčinou jednoho druhu leukemie. "Je jasné, že toto je nový lidský retrovirus, který se podařilo izolovat", řekl Richard Young z Whitehead Institutu pro biochemický výzkum v Cambridge, Massachusetts. "Nebylo dokázáno, že je příčinou autoimunních nemocí, ale je aspoň s nimi spojen. Nabádá nás k novému přístupu k lidským nemocem". Protože nový retrovirus se podobá viru AIDS, jeho existence může pomoci vysvětlit, proč někteří pacienti dávají falešné pozitivní výsledky, že jsou nakaženi nemocí AIDS. Někteří vědci reagovali na oznámení opatrně, ale jestli nález, že tento virus způsobuje nemoc je správný, experti řekli, že to bude velký pokrok ve studiu virusů, které jsou příčinou lidských nemocí. Toto způsobí velký zájem mezi vědci a mohlo by to být velmi důležité",

řekl Bernard Moss, virolog v Národním institutu pro alergii a nakažlivé nemoci. Je to velice zajímavý výsledek, který potřebuje potvrzení, ale vzbuzuje možnost, že se díváme jen na špičku ledovce, co se týče lidských retrovirusů". Lidské retrovirusy jsou známy teprve poslední dvě desetiletí. Jeden druh, objevený doktorem Robertem C.Galo v National Cancer Institute, může způsobit leukemii a druhý, za který dostal Dr.Galo kredit jako spoluobjevitel, způsobuje AIDS. Nový retrovirus může být příčinou nebo může najít příčinu několika chronických nemocí včetně Sjogrenova syndromu, t.j. poruchy slzních kanálů a slinných žláz a kožní nemoci "lupus" a také je mnoho druhů Revmatické arthritidy. Myslí se, že všechny tři tyto nemoci jsou způsobovány poruchami imunního systému. Garry řekl, že vzal vzorky tkání ze rtů šesti pacientů, kteří trpěli Sjogrenovým syndromem, při kterém imunní buňky omylem napadají buňky slinných a slzných žláz. Když je pěstoval v laboratorních kulturách, našel virusové částičky, které měly některé vlastnosti podobné HIV, viru AIDS. Nazval nový virus vzdáleným bratrancem HIV a řekl, že sice ještě nedokázal, že je příčinou Sjogrenova syndromu, že je logickým kandidátem na příčinu této nemoci. Mnozí pacienti, kteří mají tento syndrom, dostanou také kožní nemoc lupus, takže nový virus může hrát důležitou roli i při této nemoci. Při lupusu imunní buňky napadnou a způsobí zápal mnoha různých orgánů, včetně pokožky. Může vést k malfunkci ledvin a k smrti.

## Dva stateční? Proč ne...

československou oposici.

Za těch 45 roků jsme si již zvykli na to, že Amerika dělala politiku, která spíše podporovala ty co byli u moci, než ty co byli utlačováni. Vše se změnilo nástupem presidenta Reagana a předpokládali jsme, že proces bude pokračovat i za presidenta Bushe. Ten nás však postavil do střehu během událostí před rokem, kdy se mu nelíbila rychlost bourání berlínské zdi a o sjednocení Německa mluvil jako o procesu na dlouhé roky. Zeď spadla a než se rok s rokem setkal, Německo bylo sjednoceno. Měli jsme dojem jako by ten vývoj ve východní Evropě předběhl jeho vůli i politickou předvídatost.

Dnes, po roce, prezident Bush nám přinesl první předvánoční dárek: 60 milionů U.S. dolarů. Proč tak málo? Víme přeci že tato částka by nestačila ani na koupi montrealského sportovního klubu Expo! Češi ještě dnes dovedou počítat bez kalkulaček a počítačů, a tak ještě než dokončil svůj projev na Václavském náměstí, už měli spočítané, že pro každého z nich Bush přivezl 4 (slovy: čtyři) U.S.dolary, na které přispěl každý z amerických občanů částkou 0,20 U.S. dolarů (slovy: dva nikly). Toto je částka, která se pohybuje hluboko pod úrovní americké štědrosti, neboť jsem viděl v amerických kostelích je minimální dar "na světlo" jeden dolar.

Myslel jsem si, že americký prezident touto formou chce čs. lidu ukázat, že Amerika nedá a nedá ani dolar, nebo dá jen almužnu (nebo ještě méně), dokud v té demokratické CSFR bude u moci jediný komunista. Zkrátka, že pro komunisty Amerika nemá a nedá!

**Z tohoto omylu nás však p. Bush vyvedl svým projevem na Václavském náměstí, když přítomným demonstrantům dal za vzor "dva nejstatečnější muže Československa". Prvním byl bývalý ústřední tajemník ÚV KSC s. Alexander Dubček z roku 1968 a druhým prezident Václav Havel, z roku 1989.**

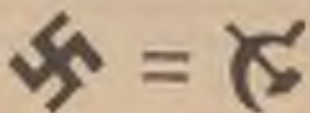
Nevím, kdo mu dodal informace o "statečnosti" Dubčeka, který i po okupaci Rudou armádou zůstal u moci až do března 1969 a dalších 20 roků jsme o jeho statečnosti nic neslyšeli. Víme jen, že seděl na své lodičce, unášen proudem jednou do Moskvy, do Turecka, pak do slovenských hor a lesů a krátce před listopadem do Itálie, aby nakonec zakotvil pod pražským hradem. Jedinou starost měl, aby se mu ta jeho lodička nepřevrátila a nikdy nejela proti proudu! Nerad bych, aby i sám americký prezident, zvláště v této době, si vzal Dubčekovu "statečnost" za svůj příklad. Byla by to katastrofa pro jeho lodičky, které jsou nesené mořskými proudy nedaleko Iraku. Ještě stále věříme i doufáme ve statečnost toho druhého, presidenta Havla, pokud se svou statečností vydrží až do odstranění posledního komunisty, i "bývalého", ze všech státních a vedoucích funkcí, kde jejich strana dokázala jejich neschopnost a neužitečnost, když si je na těchto funkcích držela přes čtyřicet roků. Neodpustitelné chyby se prezident Bush dopustil, když nedoplnil ten výčet "dvou statečných" aspoň na "Sedm statečných", jak je známe z amerického filmu.

**Škoda, že se nezminil o Chocovi a Sádkovi, popravených komunistickou stranou hned na počátku těch krutých 42 roků, o stovkách popravených a umučených po nich, včetně Milady Horákové, ženy a matky a o mladých, ale opravdu statečných studentech, na které je národ hrdý a nikdy nezapomene, Palacha a Zajíce! Při srovnání s těmito statečnými, Dubček by hanbou musel zrudnout více než jeho rudá strana. Dvacet roků si z nich mohl brát příklad a nikdy nevzal Nebylo vhodné od amerického presidenta dávat nám za příklad někoho kdo se nikdy nemůže srovnávat s těmi, kteří obětovali, nebo byli ochotni obětovat své životy. Dubček nechtěl vlastně ani zlidštit komunismus, ale chtěl vytvořit komunismus (a nic jiného!!!) s lidskou tváří, který je jen přemaskovanou formou komunismu bez lidské tváře. Vůbec se nedivíme, že nadšení v řadách demonstrantů ochablo, zdálo se, že tímto odkazem na statečného Sašku, prezident tak trochu změnil obraz svoji tváře.**

Navíc jen stručný dodatek k tomu daru. Zákonem č. 754, který vstoupil v platnost 29. prosince 1981, Spojené státy darovaly komunistickému režimu v Československu 18,4 tuny zlata, tenkrát v ceně okolo půl miliardy dolarů, které měla americká vláda ve svém opatrování od roku 1945, které bylo majetkem předválečné Československé republiky. Za toto gesto, které sloužilo k prodloužení života komunistické diktatury a s nímž řada čs. občanů v exilu nesouhlasila, komunisté vytáhli z trezoru republiky 81,5 milionů dolarů, které si mezi sebou rozdělilo, se souhlasem americké vlády, 2,500 amerických občanů.

Dnes prezident Bush nedovezl ani tu celou částku, která byla vytažena z pražského trezoru a poslána do Ameriky. Ještě dnes nám dluží 21,5 milionů dolarů a úroky z úroků. Kdyby dnes, demokratické republice přivezl 18,4 tuny zlata nemusel by přidávat ani dolar, aby se ta republika ekonomicky zreorganizovala.

**"Jen si nevymejšlet o těch statečnejch", řekla by mu dnes leckterá česká babička, jejíž paměť pamatuje víc než ten šedesátý osmý.**



**Pomozte nám rozšířit okruh předplatitelů!**

## Privatizace...

Postupně se ale ukázalo, že odpor proti radikálnímu ztržení československé ekonomiky nevyprodukoval žádné použitelné alternativy. Ukázalo se, že brždění trhu a jeho nepřirozené reglementování je bez diktátorské politiky nepraktikovatelné.

Federální shromáždění se v nejbližších dnech - po předpokládaném schválení zákona o malé privatizaci - začne zabývat návrhem zákona o velké privatizaci. Oficiálně se tento návrh nazývá "Návrhem zákona o podmínkách převodů majetku státu a obcí" a v závorce pod tímto názvem je ještě připojeno "transformační zákon". Účelem tohoto zákona má být stanovení podmínek převodu zmíněného vlastnictví na majetek v soukromém vlastnictví. Jeho důležitou součástí je také úprava způsobu vypořádání majetku, znárodněného bez náhrady. V tomto případě nejde o majetek odsunutých Němců, jak by se část veřejnosti mohla obávat, ale o majetek znárodněný dekrety prezidenta Beneše z roku 1945 a znárodnovacími zákony z roku 1948. Navrhovaným způsobem vypořádání tohoto majetku má být buď poskytnutí odpovídajícího podílu akcií bývalým majitelům nebo jejich dědicům, případně navrácení odpovídající části či celých privatizovaných podniků.

Způsobů privatizace státních podniků, kromě zmíněného vypořádání majetku bývalých vlastníků, vyjmenovává návrh zákona 6. Mnohdy se ovšem jednotlivé způsoby odlišují pouze tím, zda nabyvateli mohou být jen českoslovenští občané nebo také cizinci. V podstatě se mají podniky nebo jejich části nebo jejich akcie prodávat za koruny, prodávat za cizí měny a prodávat či vyměňovat za investiční kupóny. Návrh transformacího zákona přitom pamatuje i na kontrolu privatizace ze strany zastupitelských sborů. V tom se projevuje snaha zachovat vliv volených zástupců občanů na nakládání se státním majetkem.

Z jednotlivých způsobů privatizace státních podniků upravuje navrhovaný zákon detailněji jen kupónovou metodu. Ty ostatní jsou vlastně jen obměnami normálních, standardních majetkových převodů, založených na aktu koupě a prodeje. Investiční kupóny představují zvláštnost v tom smyslu, že s jejich pomocí se majetek státu privatizuje buď prakticky zdarma nebo za úplatu, odpovídající jen části jeho skutečné hodnoty. Rychlá a rozsáhlá privatizace je základním předpokladem úspěšné obnovy trhu. A protože schází potřebný soukromý kapitál, je kupónová metoda jedinou možností, jak tento předpoklad naplnit. Investiční kupóny nebudou nahrazovat peníze. Budou jakýmsi poukazkami, opravňujícími své majitele nabývat majetku, určeného k privatizaci. Každý kupón bude obsahovat určitý počet investičních bodů a právě za tyto body se budou privatizované podniky či jejich akcie vyměňovat. Kupóny budou na jméno a budou neprodejně. Mají být trojího druhu - bílé, modré a zelené. Za bílé a modré se bude platit jen symbolický správní poplatek a jejich majiteli se mohou stát pouze českoslovenští občané, držitelé občanských průkazů. U bílých kupónů bude správní poplatek činit deset korun za tisíc investičních bodů, tedy celkově tisíc korun za předpokládaných sto tisíc bodů. U modrých kupónů má poplatek činit dvacetinásobek, tedy dvěstě korun za tisíc bodů, kromě toho mají být vydány ještě kupóny zelené, kterých mohou nabývat i cizinci a které se budou prodávat po pěti korunách za jeden bod, tedy pět tisíc korun za tisíc bodů. Nikdo nebude samozřejmě povinen kupóny odebrat. Komu bude i ta základní tisícikoruna moc, nemusí se privatizace zúčastnit. Kdo bude naopak chtít větší naději, může si ji obstarat za vyšší poplatek nebo za zmíněnou cenu pět korun za jeden investiční bod. Jakmile budou investiční kupóny rozdány, respektive rozprodány, začne vlastní privatizace. V jejím rámci budou všechny kupóny rovnocenné. Formou výměny kupónů za podíly na privatizovaných podnicích nebo za jejich akcie bude zřejmě nějaký druh aukce. Transformační zákon obsahuje celou řadu technických detailů, ale jeho podstatou je kupónová privatizace. K hodnocení jednotlivých aspektů tohoto zákona se, v průběhu jeho jednávání ve Federálním shromáždění, budeme ještě vracet. V této chvíli můžeme jen konstatovat, že jeho největší výhodou by bylo co nejrychlejší schválení a praktické provedení.

## Svoboda je nezadržitelně na pochodu!

### First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community  
Since 1921

- 24 Hour Cash Station®
- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available



A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue,  
Cicero, Illinois 60650, Phone 780-5000, Member FDIC

## Americké základny na...

diplomati obou stran na ně šli už po předběžném souhlasu, že se nebude jednat o prodloužení nájemní smlouvy, nýbrž o tom, v jakém termínu a za jakých podmínek se budou základny postupně rušit. I v tom existuje už určitá předběžná shoda americké vlády s filipínskou vládou a s filipínskou vedoucí politickou stranou LDP, která má dvoutřetinovou většinu Kongresu v Manile. Ten bude muset příští dohodu schválit. Shoda je tedy v tom, že zrušení by mělo být postupné a rozvržené na necelé desetiletí. V rezoluci strany LDP, vyhlášená na sjezdu v září se hovoří o "strategii postupného řízeného odstupu". Totiž Filipín od americké vojenské moci, a zrušení základen během pěti až devíti let. Filipínský ministr obrany Fidel Ramos hovořil o roce 1998 jako o vhodném termínu pro zrušení instalací, které pak mají sloužit různým civilním účelům. Je jich vcelku šest: Clarkova letecká základna, Subická námořní základna, nyní hlavní základna Sedmé flotily amerického námořnictva, a čtyři menší objekty. Na základnách se ročně vystřídá asi čtyřicet tisíc amerických vojáků a námořníků. Subická základna s doky pro opravu a údržbu lodí je pro americké ozbrojené síly nejdůležitější. Clarkova základna by patrně byla zrušena dřív. Tam jde letectvu spíše o zařízení a prostor pro výcvik pilotů, nejlepší v Tichomoří. Americké námořnictvo by chtělo mít i po zrušení základen zaručeno právo na přistávání a používání loděnic na komerčním principu.

Filipínská vláda trvá na tom, aby postupné řešení základen bylo částí širší dohody o vzájemných vztazích, včetně vojenské pomoci i obchodních a hospodářských vztahů. Pro filipínskou vládu totiž bude znamenat americký obchod ze základen značnou hospodářskou ztrátu. Nájemné, spolu s provozem základen, vynáší filipínskému hospodářství ročně miliardu dolarů, základny také poskytují pracovní příležitosti osmdesáti tisícům Filipinců. Zrušení základen bylo původně na programu jen politické levice, ale přidali se brzy i nacionalisté z pravice a středu. Nacionalismu se na Filipínách stejně jako jinde, oddávají hlavně politici, ne lid. Podle loňského průzkumu si jen třináct procent občanů přálo zrušení základen. Politikové sice tvrdí, že zrušení základen "dovrší proces samostatnosti Filipín". Ve skutečnosti zůstávají Filipíny zcela dobrovolně a bez nucení dále závislé na Spojených státech v hospodářství a v obraně. Vláda je nestabilní, zápolí už léta s poměrně slabými bojůvkami komunistů a moslimských separatistů, a je ve značných hospodářských potížích. Dohodou se Spojenými státy o příštích vzájemných vztazích si chce pravděpodobně zajistit, že zrušení základen nebude pro ni příliš bolestné finančně a že odchod Američanů nedovrší politický a hospodářský debakl na Filipínách.

## alebo podhradie?...

To nie sú ich názory len ako predávajúcich, ale i ako občanov. Ludí, ktorí žijú na hlavnom ťahu Poliakov smerujúcich na juh. A Poliáci sú už veľmi netrepežliví, lebo náš prezident dal vraj už svoj sľub.

Ano, nech sa hranica otvorí, ale až vtedy, keď budeme mať na to vhodné podmienky. Keď budeme ekonomicky silní, keď nás úplne na kolena nezrazí prvý "turistický nájazd" susedov zo severu. Krivdili by sme však poľskému národu, ak by sme tvrdili, že všetci Poliáci sú takí, že všetci sú kšeftári. To určite nie je pravda. Avšak skúsenosti našich ľudí nie sú dobré. Potvrdili nám to i príslušníci VB v Tvrdošíne. Od n.por. Štefana Klukovského sme sa dozvedeli, že proti poľským občanom museli zasahovať i na hraničnom cestnom priechode v Trstenej. Naši colníci doteraz ozbrojení neboli. Už sú. I v Trstenej, ako sme sa o tom presvedčili. Poliáci sú najagresívnejší vtedy, keď im nechceme dovoliť vyviezť tovar, ktorý sa od nás vyvážať nesmie. Alebo vtedy, keď za tovar žiadame clo, ako tu učujú naše platné predpisy. A ak si predtým ešte aj vypili... Sklady už máme plné, no aj tak všetko neustriehneme. Je tu i zelená hranica, cez ktorú sa pašuje, dozvedeli sme sa od Ivana Plevíka, vedúceho smeny na colnici v Trstenej. V sobotu tu bol podľa neho pokoj. Aj tak tadiaľ prešli stovky áut a autobusov a okolo 5000 ďalších návštevníkov. "Turisti" k nám vraj cez víkend veľmi nechodia. Väčšina obchodov je u nás zatvorená, tak aké "krásy" by tu "obdivovali"? Ani predsedovia národných výborov nie sú navrhovaným otvorením hraníc nadšení. Nie sú proti nemu, ale podmienky musia byť podstatne iné, ako sú teraz. Ing. Jozef Mažari z Trstenej, Ing. Ivan Saško z Tvrdošína, ale ani Jozef Zurvalec zo Suchej Hory nechcú robiť nijakú paniku. Iba upozorňujú a niektorí aj varujú. Aj naši občania sa totiž z obavy, že obchody budú naozaj prázdne, začali predzásobovať.

V Suchej Hore je hraničný priechod, ale roky je už uzavretý. Jej obyvatelia žiadali, aby ho znovu otvorili. V poslednom čase však mnohí názor zmenili. Je verejným tajomstvom, že medzi Hradom a Solidaritou nie sú len oficiálne styky, ale i osobné priateľstvá. Už to bolo neraz zdoraznené. Rovnako to, že už niekto niekomu niečo sľúbil a chce to i napriek upozorňovaniu inými na nedobrou situáciu splniť. Je to však správny počin? Je verejným tajomstvom i to, že názory prezidenta a ministra financií na malý pohraničný styk s Poľskom sú diametrálne odlišné. Ludia na severe Oravy v tomto prípade "drujú" ministromi a nie prezidentovi. Rozhodujúce slovo však povie vláda. Podporí Hrad, alebo podhradie, do ktorého patrí i Orava?

Milan Berta, z čl. tisku "Pravda"

20 z tisíc základných tovarov a treba povedať, že ich prísun sa od tých čias podstatne zhoršil. A polovica všetkého spotrebného tovaru domácej výroby sa dnes dostáva k spotrebiteľovi prostredníctvom čierneho trhu. Niet divu, že vláda žiadala - a zrejme úspešne - najvyšší sovietsky ZSSR o zavedenie nových tvrdých zákonov. Podľa Valentíny Semenkovej z ústavného výboru pre právne otázky je čierny trh čiastočne organizovaný v bandách podobných mafii a kontroluje čoraz väčšie časti sovietskeho hospodárstva. Ich rozsiahly vplyv im umožňuje tlačiť ceny hore čo vyvoláva rastúci spoločenský nepokoj a stúpajúcu kriminalitu.

Na tlačovej konferencii potom vystúpili spoločne šéf KGB Krjučkov, minister vnútra Bakatin a minister spravodlivosti Jakovlev. Tento posledne menovaný tlmočil i udivenú otázku "amerických priateľov" prečo v ZSSR treba bojovať proti špekulantom, keď špekulácia je v normálnom hospodárstve zjavom celkom normálnym? Minister vysvetlil, že v tomto prechodnom období sovietsky trestný zákonník kvalifikuje ako trestné mnohé činy, normálne.

Podľa šéfa KGB Krjučkova existujú vážne obavy medzi špičkami sovietskeho vedenia, že organizovaný zločin sa chystá prevziať kontrolu nad tou časťou ekonomiky, ktorá má nahradiť štátne vlastníctvo, centrálné plánovanie a štátnu správu do dvoch rokov. A Bachatin dodal, že je presvedčený, že aby sa "tieňové hospodárstvo" dostalo pod kontrolu bude treba prechodné zákonodárstvo.

Okolité svet možno taký presvedčený nie je, tým skor, že na čierny trh a špekuláciu v ZSSR zákonodárstvo existovalo i predtým. To ale možno ani nie je najdôležitejší poznatok z tejto pozoruhodnej tlačovej konferencie. Prítomní novinári sa totiž dozvedeli od samotného najvyššieho šéfa KGB aj to, že tento obávaný úrad, ktorý pod roznyimi menami (CEKA, NKVD) bol postrachom občanov po celých vyše 70 rokov trvania sovietskeho režimu, teraz sám navrhuje rozsiahlu revíziu a následnú rehabilitáciu kritikov režimu zo 60tych rokov a že bude vyšetrovať prípady zneužitia moci agentami KGB, v tomto období. To je nanajvýš pozoruhodné, už i s ohľadom na skutočnosť že Vladimír Krjučkov ďalej konštatoval, že zákony, podľa ktorých boli títo ľudia súdení a sú ich podľa Krjučkovových údajov tisíce - už sú zastaralé a protisovietska agitácia a propaganda, spadajúca vtedy pod články 70 a 190 trestného zákonníka už nie je trestná. Človeku sa ani nechce veriť, že sa najobávanejšia inštitúcia komunistického útlaku názorových odporcov poľudštila - vlastne to ani nie je možné. Vyplýva to aj z pozoruhodnej predstavy, dosť vzdialenej demokratickým pomerom, že si teraz sama bude vyšetrovať prípady zneužitia moci vlastnými zamestnancami. Na druhej strane keď chce dodatočne revidovať prípady prenasledovaných a potrestaných odporcov režimu iba z jedného obdobia a nie napríklad zo 70-tych a 80-tych rokov možno sa spýtať prečo asi? Súčasne je veľkorysý posudzovať týchto ľudí odsúdených podľa vtedy platných zákonov dnešným pohľadom keď tieto zákony sice už neplatia ale neboli zrušené so spatnou platnosťou. To je veľkorysý ale akosi legalisticky nevysvetliteľný, podobne ako opačné, ale čiastočne rovnako nepochopiteľná veľkorysosť dnešnej československej vládnej moci, ktorá sa nie je schopná zbaviť svojich komunistických predchodcov vo vysokých funkciách, preto že ich naopak posudzuje ich vlastnými, vtedy platnými zákonmi, ktoré si komunistický režim sám pre seba urobil.

Šéf KGB Krjučkov sa však sám trochu odhaluje, keď na tlačovej konferencii opakuje neudržateľnú tézu, že v ZSSR niet politických vazňov, keď je všeobecne známe, že príčinou tohto stavu je fakt, že politické činy sa kvalifikovali ako kriminálne.

## Končí národní ...

vydal výzvu k protestnému shromáždění na Staroměstském náměstí v Praze. Pak výzvu podepsalo také Občanské fórum z Prahy 4 - a ničím není vyloučeno, že se přidala i další rozhořčení. V době benzínového kolapsu se tak pátému sjezdu regionální komunistické strany podařilo vstoupit do předvolební podzimní kampaně v duchu hollywoodské reklamy - totiž - at' se o nás mluví jakkoli, mluvit se o nás musí. Komunální volby sice nejsou reklamním tažením za vysokou návštěvnost nového filmu, jehož hvězda se právě rozvádí kvůli prudké lásce k neznámému osvětlovači, ale reklamní bitvou jsou - což tradičně dobře organizované komunistická strana velice dobře ví. A na rozdíl od ostatních politických stran, spolků a sdružení je opět pevně semknuta, také co jiného teď zbývá k uhájení vlastních zájmů. To, že své zájmy hájí na demokratické půdě, může leckterého občana rozčítit, neboť dokud komunisté vládli, zahnali demokracii za hranice legality, ale s tím netze dnes nic dělat. Ve Spojených státech se také nedávno ozvalo oněch několik tamních komunistů s nabídkou, že by převzali moc zcela pokojně, kdyby jim v tom nikdo nebránil - a na výtky, že jsou násilnickou stranou, odvětili, že k násilí by sáhli jedině tehdy, kdyby jim v převzetí moci někdo kladl odpor. Jelikož komunistická strana prokázala celou svou historií, že je ryze destruktivní stranou, již se daří neobyčejně dobře vést politický boj pouze v opozici, není se nad Mohoritovými výroky čemu divit. Komunisté rovněž prokázali, že po uchopení moci zdárně rozvinou všechny formy dosavadního, nesnesitelného útlaku do naprosté dokonalosti a v brzku zřídí výlučné policejní stát, věru zvláštního ražení.

Proč by to všechno dnešním českým a moravským komunistům mělo překážet ve vyvolávání dalších zmatků, jichž je sice i tak dost, ale volební boj je volební boj a za situace, kdy podle průzkumů veřejného mínění jsou jim sympatie voličů přiděleny šesti procenty v Čechách a na Moravě a devíti procenty na Slovensku, proč by to všechno nemělo být vítanou příležitostí oslovit - vzato odhadem - každého třetího občana republiky, který se dnes domnívá, že sice došlo k výměně lidí u moci, ale jinak se příliš mnoho nezměnilo. Na ulicích měst se objevují - prý - nápisy - Za Husáka bylo líp, čímž se může cítit dotčen jak jeho nástupce u generálního kormidla, v pořadí poslední, jakož i kde kdo. A pátrat, zda heslo na zeď psal rozčilený občan z oněch každých tří, frustrovaný člen sociální demokracie, kdosi z ideologického štábu komunistické strany, skaut se smyslem pro humor nebo pamětník v důchodu, těžko vyzkoumat a je to také jedno.

Otázkou je, zda vyjít do ulic proto, že Vasil Mohorita je dnes přesvědčen, že skončilo národní porozumění. Pro více než čtyřicetileté váice komunistů proti zbytku národů se jedná jen nepřesný časový údaj. V demokracii je svatým právem každého prohlašovat co líbí, není-li to v rozporu se zákonem, ale je také svatým právem každého naslouchat jen tomu, čemu naslouchat chce. A současně zvážit, zda v tom kterém případě jde o účast na protestním nebo reklamním shromáždění. Případně - zda - po rozptýlení kouřové clony, nezačít raději zkoumat - jak naložit s majetkem KSC, odhadovaným na téměř šest miliard korun.



Navštívte svobodně

### ČESKOSLOVENSKO 1990

Nyní bez víza a povinné výměny.

Každý měsíc máme 3 skupinové odlety do Prahy a Bratislavy za nejnižší ceny na rezervovaná data. Zavolejte o podrobnosti!

Levné ceny do dalších evropských měst.

FRANKFURT \$ 515,-  
ZURICH \$ 629,-

MNICHOV \$ 587,-  
PARÍŽ \$ 630,-

VÍDEN special \$ 515,- non-stop.

VARŠAVA speciál \$ 699.00, děti do 17 let jen 499.00

Pronajmutí aut v Evropě za velmi výhodné ceny.  
Návštěvy z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě na jakoukoliv dobu pobytu.



### WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Čermák Road, Berwyn, IL. 60402  
TEL. (708) 749-1333

#### MALÁ UKÁZKA ZE SKLADU U PANCNERU V BERWYN

Mlýnek na mák z Německa	\$29.75
Mlýnky na housku	\$10.95 a \$21.50
Mlýnky na maso	\$28.50 - \$30.50 - \$34.50
Mák z Holandska	celý \$1.89 lb., mletý \$2.00 lb.
Kmín z Holandska	celý \$1.89 lb., mletý \$2.25 lb.
Vegeta - příchut' z Jugoslavie	\$3.50 plechovka
Malinová šťáva z Jugoslavie	\$4.25 láhev
Prášek do perníku z Československa	.50 bal.
Imp. světlé hřebky	\$7.50-1/4 lb., \$14.00-1/2 lb., \$26.50 lb.
Peroutky z Československa	\$1.75 kus
Bylinné čaje z Československa	\$3.75 bal.
(Diabetan-Alvisan-Urologický-Pectorales)	
Alpa Liniment z Československa	\$2.50 láhev
<b>KNIHY</b>	
Naše Praha - obrázková kniha	\$8.50
Československé lázně - obrázková kniha	\$6.75
Czechoslovakia Guide Book s mapou	\$9.00
Havel: O lidskou identitu	\$9.50
Havel: Asanace	\$4.50
Havel: Letters to Olga v angl.	\$16.95
Baťa: Úvahy a projevy	\$10.00
Opat: T.G. Masaryk 1882 - 1893	\$9.00
Nezval: Manon Lescaut	\$4.50
Neruda: Povídky malostranské	\$5.50
Nepil: Apokryfy z éteru	\$4.75
Plachta: O ildech nešikovných	\$5.50
Poštovní: do \$5.00 - \$1.25. do \$25.00 - \$2.50. do \$50.00 - \$5.00.	

Bohatý sklad importovaného zboží, hlavně jedinečný výběr KRISTALOVÉHO SKLA z Československa a jiných zemí, čsl. KERAMIKU, pravé české GRANÁTY a Jablonecká BIŽUTERIE, PANENKY v krojích, dámské ručně vyšívané BLUZY, atd.

F. PANCNER, INC.  
6514 W. ČERMAK RD. BERWYN, IL. 60402  
Tel: (708) 484 - 3450

Obchodní hodiny: Pondělí - Pátek: 9.30 do 8.00 večer, Sobota: 9.00 do 8.00 večer. V neděli zavřeno.

Alois Dostál

## Za ztraceným synem

Pokračování z minulého čísla

Nyní teprve Dobřichovský rozuměl, nač chlapec naráží. Mluvil dříve příliš otevřeně a Šimon pochopil. Jindy by takové narážky nikomu nedaroval, teď jej zcela opustil hněv a spíše lítost uchvátila jeho srdce. Snesl vyčítku věda, že by nemocný při zdravém rozumu neodvážil se tak mluvit.

„Ty to víš?“ řekl, upíraje zrak do polí.

„Promiň,“ prosil Šimon seznáv, co pro- řekl.

„Aspoň je mezi námi jasno,“ řekl Dobřichovský klidně a mírně. „Teď se upokoj.“

Šimon sáhnul po chlebě, jedl až hltavě. Měl veliký hlad a také žízeň jej trápila. Žoldněr nemocného nasýtil i napojil, ptal se na palčivost ran a častěji seskočil s vozu, aby nabral čerstvé vody.

„Čím se ti, pane, odměním?“ vděčně pro- nesl Šimon.

Žoldněr mávnul rukou odmítavě.

A zase jeli dále dolinami i vrchy, polem i lesem, zase zastavovali se v dědinách a do okovaných beden přibývaly podíly z loupeží.

Jednou přinesl vojín v šatu zabalený předmět a když jej kladl pod víko, zalesklo se na slunci zlato.

„Kalich!“ přímo uděšeně zvolal Šimon.

„Ano, krásný kalich,“ vykládal Švéd.

„Ze zlata nebude, ale přece má slušnou cenu.“

Dobřichovský k těm slovům jenom bručel.

Zapadlo víko a vůz hrčel po kamení.

„Všechno bych to odtud vyházel,“ řekl vojín, ukázav na beduy a vaky.

„Svatokrádežně uloupené věci,“ pozna- menal Šimon.

Žoldněr přisvědčil.

„A já to mám ještě opatrovati a voziti daleko do ciziny. Ale uvidím!“

V tom šlehla hlavou žoldněřovou divná myšlenka. Kdyby ji byl vyzradil, nejel by na voze, ale byl by uvázan ke klanici jako zajatec a smýkán do smrti pod koly nákladního vozu, který drtil na cestě křehčí ka- mení.

Švédí netáhli již tak volně a klidně jako dříve, často utkali se s císařskými a také lid obecný chápal se zbraní a odporoval.

### AFORISMY O LIDECH V BÍLÉM PLÁŠTI

**Pokroky v medicíně jsou obrovské. Člověk si už není jist ani vlastní smrtí. - Hans-Hermann Kersten. -**

**Poznatky medicíny se dají shrnout do velmi stručné formule: Voda, střídavě užívaná, je neškodná. - Mark Twain. -**

**Kdo si namlouvá, že mu může pomoci jen psychiatr, ten je zralý pro psychiatra. - Wolfram Weidner. -**

**Omyly a chyby lékaře jsou přikryty hlinou. - Polské přísloví.**

**Na světě není nic tragičtějšího než nemocný lékař. - George Bernhard Shaw. -**

**Pocit zdraví získáš jenom skrze nemoc. - Georg Christoph Lichtenberg. -**

**Přehlížíš-li lékaře - přehlížíš i nemoc. - Moudrost kmene Ban- tu. -**

Vittenberk někdy celý den skrýval se v lesích a činil veliké okliky a zacházky, aby nebyl přepaden a udolán. Zvláště měl se na pozoru před statečným vůdcem Piccolomini,\*) který navrátil se k vojsku císařskému ze Španěl a nyní kolem Prahy kroužil. Ale vyskytli se i jiní vůdové s většmi, menšími

Cti: Piccolomini.

rotami, kteří překáželi Švédům na další cestě.

Šimon ve voze byl svědkem takové srážky. Několik kulí prorazilo plachtu a uvízlo v klanicích a košatině. Žoldněr chlapec v tu chvíli opustil, aby bojoval s ostatními. Byli to rovněž najatí žoldněři, proto si z toho svědomí nedělal. Pacholík prosil Boha, by zvítězili císařští a Švédí byli zajati i s ním. Pak by se dostal přece k rodičům. Přetrpěl muka, měl strach a čekal, že bude také kouli zasažen.

Zdalo se, že by císařští dragouni rádi dostali vůz do své moci, jako by předvídali jeho obsah; ale Vittenberk vynasnažil se zmařití jejich úmysl. Vůz byl obklíčen a v čas odvezen v bezpečí.

Šimon bál se vyhlédnouti. Hluboko zabořil se a jenom naslouchal ranám střelným i sečným, rzání koní a řevu válečnému. Také vzpomínal na Dobřichovského. Padne-li v boji, co se stane s ním, se Šimonem? Posledního ztratí přítele a pak bude zcela opuštěn v nepřátelském táboře, vydán na pospas, na milost a nemilost. Pacholík modlil se, aby žoldněr zůstal na živu.

Asi za hodinu bylo po boji. Utkala se dvě vojska, změřila síly a rozjela se. Tako-

vých šarvátek odehrálo se bez počtu. Švédí hnuli se rychle, z čehož soudil Šimon, že byli poraženi a dávají se na útěk. Prál jim porážku tu. Ale kde je Dobřichovský? I vůz, na němž seděl, dal se v pospěch. Šimona napadlo, že by při tomto zmatku mohl utéci. Než co by si počal? Napřed i vzadu jede mnoho rejtharů, jimž by byl pošlapán. A pak nebyl ještě zcela zdrav, rány měl zavázané a ty pálily a bolely. Musil zůstat. Čekal žoldněře. Už ujeli kousek cesty, když chytil se kdosi vozu a nahoru se vyhoupl. Byl to Dobřichovský, ale v jakém stavu! Na čele měl sečnou ránu a na levé ruce také krvácel. Vyskočil na vůz, položil se mlčky na bedny.

„Kde bych nabral vody?“ úpěl přímo Šimon, jsa plný ochoty poskytnouti pomoc svému otcovskému příteli.

Žoldněr mávnul rukou.

„To nic není! Vydržel jsem více.“

Utřel krev a trhal nějaký šat na ránu.

„Nic se ti zde nestalo?“

Šimon vypravoval, jak sem koule zalétaly.

„Musil jsem bojovati, bych od sebe odvrátil podezření,“ řekl žoldněr. „Beztoho muč nedávěrují a teď nemohu vojsko opustiti. Jde to s námi s kopce. Taková hrstka nás porazila.“

„A jedou ještě za námi,“ ukazoval Šimon.

„Jedou, ale nesvedou ničeho. Půjde-li to tak dále, pak Švédí v Čechách dopracovali. Kéž stalo se to již před dávnými léty!“

Težké psvozy opožďovaly se, i opěšalí je předháněli. Jenom několik jezdců zůstalo k ochraně nákladu a právě ta okolnost pobádala pronásledovatele k většímu chvatu.

Tu pozvedl se Šimon, popatřil upřeně do dálky a zvolal: „Tatíček, můj tatíček!“

Žoldněr domníval se, že chlapec třeští. „Koho že vidíš? Co se ti zdá?“

„Tatíček, tatíček!“ znovu volal hoch a chystal se seskočiti s vozu.

„Co podnikáš? Nepozoruješ-li, že tě kop- pyta koňská rozdupou?“ napomínal Dobřichovský, chlapce zadržuje před zoufalým skokem a jistou smrtí.

„Pusť mne, pane!“ volal pacholík. „Jedou pro mne: tatíček, čeledín Ondřej, Jíra ze hrady a jiní. Dobře je poznávám. Jsou to Opočenští.“

Ale Dobřichovský nedávěroval. Jistě chlapec blouzní a nedávno odehravší se srážka tak na něj působila.

„Ó Bože! I Vít jede pro mne, Dolišáv Vít s otcem,“ volal opět Šimon a ruce napřáhal do dálky, až jej vzadu jedoucí Švédí okřikovali a do vozu sráželi.

„I kdyby to byli Opočenští,“ řekl žoldněr, „nyní se k nim nedostaneš. Ani pomyslení!“

Šimon zabořekoval, zaplakal. Švédí přechali dále, vozy hrčely a císařští se vzdalovali. Nebylo naděje, že dohoní přehající. Vittenberk také počal již vojsko šikovati a pronásledovatelé nechtěli obnovovati boj.

Chlapec posud stál na voze s vlasy rozpuštěnými, s náručí rozepjatou a se slzami v očích. Volal, křičel, ale hlas jeho zanikal v hluku. Nyní žoldněr uvěřil, že skutečně spatřil Opočenského a mezi nimi otce.

„Mlč,“ utěšoval Šimona, „jsou-li tvoji zde, jinde se s nimi setkáme a obejměš otce. Sedni a poslechni!“

Ale hoch posud stál, rukama lomil a na- říkal.

Pokračování na str. 7

## We Want Your Business!

Personal Checking Plans  
Savings Plans including Money Market  
Accounts and Certificates of Deposit Accounts  
Retirement Plans  
Personal Lending Services  
Cash Station® Network—24 Hour Banking  
Please call an Affiliated Personal Banker  
for complete information

AFFILIATED BANK

WESTERN NATIONAL

5801 West Cermak Road  
6001 West Ogden Avenue  
Cicero, Illinois 60650  
(708) 656-2000

BURLINGTON • CHICAGO • DU PAGE  
FRANKLIN PARK • MORTON GROVE  
NORTH SHORE NATIONAL • WESTERN NATIONAL

Member  
FDIC



### Český národní hřbitov v Chicagu

nabízí MIMOŘÁDNOU KOUPI PRO BUDOUCÍ  
POTŘEBU lotů pro pohřby do země a míst v  
MASARYKOVÉ MAUSOLEU a připojených  
KRÍDLECH BENES a Štefánik pro pohřby nad  
zemí a 20-procentní SLEVOU na běžné cenikové  
ceny za hotové anebo na výhodné splátky.

Navštivte naši úřadovnu anebo zavolejte. Na  
požádání rádi podáme další informace. Použijte  
této jedinečné nabídky, platné do 14. ČERVENCE  
1990. V případě budoucí potřeby budete rádi, že  
jste napřed na to pamatovali.

Tel. (708) 748-8442 nebo (312) 539-8442  
5255 No. Paulaski Rd., Chicago, IL 60630

Poslouchajte náš pravidelný nedělní radiový  
program od 9 do 10 ráno na WCEV 1450.

## Za ztraceným synem

„Tatičku, tatičku, takovou cestu jsi za mnou vážil a teď se nemůžeme k sobě dostat! Ó Bože, ó Bože!“

Dobřichovský uznal za nutné, pacholika strhnouti k sobě.

„A soudruh Vít také vyjel! Jedou za námi a já jim nemohu ani říci, že jsem zde, ani znamení dáti...“

„Buď tichý a doufej!“ napomínal Dobřichovský. „Shledáš se s otcem i s druhy svými. Snad tě přece poznali a pojedou za námi. Prchneme v příhodnou chvíli nebo v boji přeskočíme k císařským. Ale nesmíme se vyzraditi.“

Šimon upokojil se poněkud a jenom plakal.

A nad zarmouceným hochem skláněl se ustaralý muž, jemuž svědomí činilo výčitky, že mohl kdysi bojovati proti rodné zemi, proti bratrům Čechům, i že sloužil za jidášskou mzdu úhlavnímu nepříteli svého národa.

### VIII.

Nad královskou Prahou vznášel se dravec, který poplenil české kraje od Bavor až k Rakovníku, kde nyní číhal, aby v době nejpříhodnější vyřídil se a zafal spáry do srdce království, do Prahy. A dařilo se mu dosti dobře.

Císař Ferdinand dlel v Linci, když švédský vůdce Gustav Vrangel vyjednával, aby zmocnil se města bez dlouhých bojů. I naskytl se zrádce, bludný rytíř, příjímám Arnošt Ottovalský, který dříve sloužil ve vojsku císařském jako důstojník a odtud přešel k Švédům. Tehdy vedle Vrangla kolem Prahy kroužil také Königsmark a ten se zrádcem v přímé vešel vyjednávání. Ottovalský znal dobře městské zdi a valy kolem Hradčan za klášterem strahovským a kapucínským, kde právě stavělo se a lešení přímo ku zdím přiléhalo. Za dobrý plat uvolil se zrádný rytíř brány města otevřít. Obdržev dvě stě jízdných, o půl noci u kláštera sv. Markéty přešel valy, násilím vyrazil bránu a Königsmark vpustil na Hradčany. Dragouni a

mušketyři mžíkem opanovali i Menší město a hrnuli se na most, aby i Starého a Nového města dobyli.

Než zde byli měšťané v čas varování, na zvony šturmováno a staroměstský strážník spustil šraňk, železem okovaný hřeben, a brána mimo to dobrými sruby zastavena.

Tím byla vítězná cesta Švédů zadržena a zhoubné dílo jejich poněkud přetrženo. Zatím vojsko zle hospodařilo na Hradčanech. Arcibiskup, místodržící a jiní úředníci a kněží, zajati a „šacováni“<sup>\*)</sup> kostely loupny,

<sup>\*)</sup> To jest, musili za zachování živobytí svého platiti.

kláštery vybiteny, knihovny ničeny a mnohá vzácná kořist poslána do Švédska. Královský hrad i zbrojnice obsazena.

Odtud s bašty stříleno na Prahu.

Malostranští přehali na lodíčkách po Vltavě na druhou stranu a mezi těmi i opočenský pán, generál Colloredo, převor Maltežský, který se právě v Praze zdržoval. Ten rychle vypravil posly k vojskům císařským, aby se stahovala Praze na pomoc. Dalo se právem čekat, že budou Švédé bombardovati město a že se odtud nehou, dokud ho nedobudou. Také Švédé sem přijížděli a tak i Vittenberk se ku Praze dostal, když s Hradčan prudce lítaly koule na domy a chrámy Většího města. Švédé se nadáli, že budou brzo s Prahou hotovi a pak bude vložena královská koruna na hlavu Karla Gustava, který se v té naději sem dostavil a do konce dobývání vytrval. Ale Češi měli dost na jednom vzdorokráli Bedřichu Falckém<sup>\*)</sup> a nechtěli obnovovati nesnáze, které velikou pohromu přivedly na země České.

Vittenberk přibyl ku Praze, když byla část na levém břehu Vltavy v ruce švéd-

<sup>\*)</sup> Bedřich, tak zvaný zimní král, byl zvolen proti králi Ferdinandovi II.

ských. V patách za ním spěchali opočenští dobrovolníci s měšťanem Mičanem. Jíra Kverek dušoval se, že na posledním voze spatřil Šimona. Vypravoval to se vsí určitostí a ostatní mu uvěřili. Bylo to pravděpodobno. Švédé vedli s sebou pacholika, nikde ani živý a mrtvý, kudy procházeli, nebyl nalezen. Stopu měli, proto hnali se za voj-

skem.

„Stál na voze, spínal ruce a napřahoval,“ vece Jíra. „Až mne u srdce bodalo, když jsem ten výjev pozoroval a pomoci jsme nemohli. Šimon nás nejspíše poznal a proto se k nám o přispění obracel. Nebožák!“

Také Mičanovi se zdálo, jako by útlá postava na voze se napřimovala. Neměl tak bystrého zraku, jako panský čeledín.

Jeli prudce, vydávali se v nebezpečí, ale nebylo jim to nic platno. Švédé nedostihli. Aspoň kdyby ten vůz dohonili a vysvobodili pacholika, ať je to Šimon nebo kdokoliv jiný. Ale marný byl veškeren chvat.

Posléze vidouce, že ničeho nesvedou, zmírnili běh, ale stopy se nespustili.

Mičan znovu upadl v tesknost. Nemohl si vysvětliti, proč Švédé slabého hochu vlekou s sebou na pochodech válečných. Jaký mají s ním úmysl? Kdyby jej chtěli zabiti, dávno to mohli učiniti. Ani o výkupné nevyjednávali. Rád by byl dal všechno, co měl u sebe, i zbraň, a ještě by přidal, aby pacholika vysvobodil.

Také Vít truchlil pro druhá. Tato výprava se mu líbila. Poprvé vyjel do světa, viděl cizí kraje, třeba nyní hodně zpustošené, zažil dobrodružství, ano teď i menšího boje se účastnil. Těšil se, že to podniká pro přitele a pro vlast, již nepřítel hubil. Také se radoval, že spatří Prahu, kde posud nebyl. Ale radost jeho byla by o mnoho větší, kdyby setkal se zde s tím, kterého hledal a tak miloval.

Opočenští statečně pokračovali. Posléze viděli Prahu, ale dověděli se spolu, co zde před nedávnem přihodilo. Odsuzovali zrádce a lítali zajatých a oloupených. Za hradbami, kde se to hemžilo Švédé a kde Gustav Adolf své dragouny rozkládal, zůstati nemohli, proto byli rádi, když se jim brána otevřela a dostali se do Nového města. Zde byl každý ozbrojenec vítán jako posila na ohrožené hradby. Tady doufali Opočenští, že budou na blízku Šimonovi.

Pokračování v úterý

## Prezidentu Václavu Havlovi

Vážený pane prezidente, my, členové DAK Slušovice, vyloučení po roce 1968 z řad KSČ, se na Vás obracíme v současné situaci, tak složité pro naše družstvo, se žádostí o zvážení Vašeho postoje vůči DAK Slušovice.

Bývaly doby, kdy jsme my, ekonomičtí disidenti, cítili, že jsme s vámi, politickými disidenty, na jedné lodi. Stáli proti nám i společný nepřítel, a každý jsme se svým způsobem snažili o nahodávání jeho pozic. Nepřítel byl poražen a my, kteří jsme žili více než dvacet let pod často silným psychickým tlakem vyvolaným komunistickou byrokracií, s hrůzou cítilme, že nám byla přisouzena role obětí v tom strašném, historicky stokrát opakovaném cyklu porevolučních nálad, v němž dostává průchod lidská malost, závist a hloupost.

Docent Cuba pro nás zůstane předsedou, i když bude nucen odejít do ústraní. Byl vždy symbolem Slušovice a zůstane jím, třeba v nové formě, i nadále. Bylo by však smutné, kdyby byl i symbolem zmařených nadějí a celoživotní křivdy nespravedlivě umlčeného člověka, jenž je z rodu skutečných osobností.

Nedopustíte, aby nepřátelům firmy z řad komunistických dogmatiků, aparátníků i prostých závistivců právě nyní, v době, kdy očekáváme vítězství realistického i ekonomického myšlení, byla dopřána radost z vítězství nad Slušovicemi. Z vítězství, po němž toužili, ale které by za ně po jejich pádu mohlo vybojovat snad v důsledku často absurdního vývoje dějin právě OF, s nímž firma spojovala konečné vítězství demokracie u nás. Zdá se nám však nespolečná myšlenka, že právě Slušovice a jejich předseda jsou nutnými oběťmi na oltáři vítězství něžné revoluce. Nemůžeme přece uvěřit tomu, že byste byl tomuto barbarství schopem přihlížet. Chápeme Vaši snahu udržet v lidech víru ve smysluplnost nastoupené cesty, nepovažujeme však za účelné, aby jejich nadšení bylo posilováno likvidací uznávaných osobností. Naše revoluce takových postupů nemá zapotřebí. Ostatně — dějiny už mnohokrát dokázaly jejich chybnost. A jak jsme pochopili z Vašich slov při poslední tiskové konferenci, tak nespolečností a krutostí vývoje předešlých revolucí jste si vědom. Jejich opakování, i když v jiné podobě, by zůstalo pro vývoj naší země nespolečným omylem.

Revoluce v jakékoli prodlužované podobě je pro Evropu dnešní doby dávno překonanou záležitostí. Je absurdní, že bychom

snad chtěli v naší zemi opět jako v roce 1948 aplikovat, pouze v jiné podobě, revoluční fáze, jež byly dány marx-leninskou teorií. Možná již bylo rozhodnuto, a my se jevíme jen jako naivní, sentimentální skupinka „donkichotů“, kteří se snaží vrátit morální dluh svému ochránci. Věříme, že však využijete jedinečné možnosti projevit státnickou rozvahu a znovu zvážíte svůj dosavadní postoj ke Slušovicím.

Vždyť tržní hospodářství v republice ještě nefunguje a dlouho asi ještě fungovat nebude, jestliže předseda demokraticky zvolený několika tisíci pracovníky podniku odstupuje na základě přání anonymního davu podníceného, jak jste sám řekl, Vašimi osobními ironickými poznámkami. Tato situace ve svobodných zemích Evropy, kam se snažíme směřovat, nemá obdobu. Na základě těchto i jiných skutečností se nemůžeme divit tomu, že ač máme relativně nejlepší ekonomiku ze zemí bývalého východního bloku, tak západní podnikatelé o nás nejeví zájem. Nelze se jim divit, vždyť již samotné slovo „revoluce“, které je stále dominantním pojmem naší společnosti, pro seriózního podnikatele znamená krajní nespolehlivost. Je třeba se rozhodnout — buď prodlužovat revoluční situaci až k úplnému ekonomickému krachu, a tím vyslyšet hlasy profesionálních revolučních radikálů, nebo se podvolit tlaku reality politicko-ekonomicky stabilizované Evropy.

Docent Cuba se rozhodl obětovat za všechny. Dvacet let nás často s rizikem kryl a nyní, kdy by měl se vsí poctou sklidit naše ocenění i celé společnosti, má završit svou cestu odchodem do ústraní doprovázeným křivdou, ve věku, kdy je na vrcholu svých tvůrčích sil. Spisovatelé nelze vzít pero, malíři štětec, umělci i v období perzekuce má alespoň omezenou možnost sebe-realizace. Podnikatel, vůdce firmy, však vytváří své hodnoty jen na základě dobrovolného se podřízení zaměstnanců jeho podnikatelskému umu. Tato podmínka dobrovolného podřízení byla ve svobodných volbách splněna, a přesto byl nucen odstoupit z funkce. Odstoupil ve jméno úcty k jemu projevené důvěře lidí, jímž chce, jak sám řekl, svým odchodem vytvořit podmínky klidné existence.

Tato oběť je od člověka, který dvacet sedm let buduje toto gigantické dílo, obdivuhodná a zároveň krajně tragická a zcela nespolečná. Nelze se ubránit vzpomínkám na prvopočáteční období návratu dr. Husáka do nejvyšších státních a stranických funkcí v letech 1968-69. Řadě lidí se zdál symbolem a zárukou boje proti justičnímu mašinérství, vykonstruovaným procesům a obviněním. Opak

Pokračování na str. 11

## A ještě se krade!

K. Moudrý - rfe

Moralita nebývají moc oblíbené. Navíc - v dobách reálných i jiných socialismů jsme si jich užili natolik, že zdvižený ukazovák vyvolává podmíněný reflex. Podrážděnost. Poučovali nás o tom, že je třeba pilně pracovat a to jak při roztáčení kol v továrnách, tak na rodné hroudě, o sobotách a nedělích zvelebovat místo bydliště a po večerech se vzdělávat u klasiků marxismu-leninismu. Hovořovalo se dnes a denně o nové morálce nového člověka. Panstvo podvádělo, kradlo a usilovně pracovalo na svém vlastním sladkém životě, shromažďovalo s pilí užitečného hmyzu majetek. Lid také nelenil a počal si příkrádat, kdo nekradl, šidil rodinu a kdo už by chtěl šidit rodinu, že. Tak jsme se báli -panstva- a tak jsme kradli do šroubku až po parní stroj všechno, co padlo pod ruku a co se nehodilo doma, zužitkovalo se na chalupě. T.G.M. byl zakázaná veličina i autorita, lež přesto se tak šeptem říkávalo - nebojme se nekradme. Bylo to platné málo, nebo ještě méně. Až jsme si zvykli. Až do nás, jak se tak nadneseně říká, hluboko zařal svůj spár bolševismus. Ci zlořád, šlendrián a nepořádek a lhostejnost ke všemu veřejnému - od politiky až po ten městský park nebo zrušené dětské hřiště.

I přišla svoboda, ruku na srdce, tak trochu s nebes spadlá a v prvních euforických dnech chtěl být kde kdo náraz demokrat a podnikatel a poctivec a slušný člověk. Euforie se rozplynula s časem, jak už bývá v povaze věcí. A kde kdo začal podnikat svérázně - a mnozí se dali rovnou na loupení a krádeň a lidé se začali bát. A kromě toho - opět se starat o rodinu a to tak, že co se nestačilo rozkrást dříve, dohánělo se sametově po nocích. Jen pro příklad našeho špatného národního svědomí - když stovky východních Němců bydleli v dost strašidelných podmínkách na zahradě západoněmeckého velvyslanectví v Praze, teplého čaje se od místních nedočkali, zato, za nezájmu policie mizely ubohé opuštěné trabanty před očima, tály jakoby byly ze sněhu a jakoby přišlo náhle jarní slunce. A lidé začali podnikat a to tím způsobem, o jakém jsem slyšel vyprávět. Na Karlově mostě prodával v létě jakýsi podnikavec víno. Sklenici za x-korun. Když zjistil, že jde na odbyt, počal zvyšovat ceny. Zkrátka - podnikatel. Jen si těžko představit směrem na západ od hranic, že by si český nebo slovenský turista dal v Bavorsku pivo a druhá sklenice by podle obchodní filosofie - jde-li něco na odbyt - musí se to zdrazit - stála o polovinu více a k večeru už mnoho peněz.

**Těžko si ovšem také představit, že by u západoněmeckých nebo rakouských benzínových stanic visely cedule - pro občany CSFR ceny vyšší. Což se západním turistům děje napořád a to se skutečným klidem nikoli Angličana, ale jakéhosi zbytku či vzpomínky na zlaté časy, kdy domácí ideologie nenáviděla všechno západní, kromě valut.**

Nastaly přirozeně časy, kdy praskl ostnatý drát a desetitisíce lidí vyrazilo do zapovězené ciziny. Zpočátku to všechno přinášelo jen radost. Rakouské noviny psaly v té době vděčně, jak jsme kulturní národ, jak jsme dokázali udělat spořádanou revoluci, jak na rozdíl od ostatních náhle osvobozených národů nekrademe v obchodech a jak jsme dobří sousedé.

K dnešnímu dni je bilance ne-li rovnou otřesná, pak určitě na pováženou. V mnohých západních obchodních domech visí česky psané nápisy - Pozor, zboží hlídá videokamera. A promluvit zde či v Rakousku naší mateřštinou znamená v mnoha případech podezřívavý pohled - neb turisté z domova zkrátka dohnali ostatní osvobozené národy, a to velice razantně. A tak se stává například, že v rakouském supermarketu HUMA řekne starší paní z Čech a to velice přísně - ukažte mi, co máte v tašce a ta paní, která mluví velice slušně německy se rozpláče a vysvětluje, že nikdy nikde nevzala ani špendlík. A tak se také stane, že populární zpěvák Pepa Nos nám pošle rozhořčený dopis, jak byl pronásledován v západoněmeckém obchodním domě, podezírán a zpouřázen a navíc ještě okraden, protože v tom zmatku zmizela část nákupu. Všichni poctiví zkrátka a dobře začali sklízet za nepoctivce. Címž jsme opět u moralit, tak zbytečných a marných. Nabádat zloděje, aby přestali krást a dělat ve světě ostudu - je zbytečné. Radit těm, kteří nikdy nekradou a nikdy by se k tomu nesnížili - je ještě zbytečnější.

**Snad jedině, co lze dodat s tím zdviženým, protivným ukazováčkem je - po desetiletí jsme se tvářili, že naše zlaté ruce i vynalézavé hlavy by to Západu, Japoncům zvláště, nandaly, jen kdyby mohly. Teď konečně tu šanci máme. A neměli bychom si ji sami sobě - teď přijde to slovo - sprostě ukrást. Neb legendy o naší pracovitosti i poctivosti a bůhví čem ještě mají vážnou závadu. Na bolševika se už vymlouvat nemůžeme. A na účet ztrát -praveno s klasikem- můžeme připsat jen sebe.**

## Odišli

Agneša Kalinová

Před dvadsiatimi rokmi, na jeseň 68 keď československý parlament neslávne odkýval zmluvu o dočasnom pobyte sovietskych vojsk leteľ republikou vtíp. Najkratší vtíp: "Odišli".

Teraz, niekoľko mesiacov po novej dohode o nedočasnom odchode týchto vojsk je už jasné, že ani ten odchod nie je nijaký vtíp a ešte menej krátky. Plán sťahovania sovietskych jednotiek, bojovej výzbroje aj rodinných príslušníkov sa podľa úradných správ a hodnotení plní. Rad za radom sa vyprázdňujú kasárne, obytné bloky, cvičné terény a obyvateľstvo z blízkeho i ďalekého okolia s hrozou pozoruje spúšť, aká tu ostala po armáde, ktorá si aj vo svojej širej domovine mohla nárokovať všetky privilégia a dovoliť každú bezohľadnosť voči ľuďom, veciam, prírode. Rovnako, či ešte horšie - kto to už môže zväžiť a zhodnotiť? Postupovali v cudzej krajine, ktorú prišli naučiť poriadkom, ale hlavne ju považovali za výborný, strategický dôležitý bod v prípadnej novej európskej vojne.

Dnes padli zároveň oba tieto dôvody sovietskej vojenskej prítomnosti a to nielen v Československu, ale už aj vo východnej časti Nemecka, tejto najzávažnejšej vojnovéj koristi generalissima Stalina. A v moskvskej Pravde v týchto dňoch dokonca navrhli, že by tých tristo tisíc sovietskych vojakov odtiaľ mali stiahnuť urýchlene, čo najskor, ešte skor než ich vidina západného konzumného raja masove nakazí a podnieti k nepremysleným činom. Napríklad k dezercii. Dosiaľ sa o to, podľa západných informácií pokúsilo na nemeckom území asi dvesto vojakov, ktorí tam požiadali o azyl. Čosi podobného, aj keď zrejme v oveľa menšej miere, ale zato neraz s horšími následkami sa odohráva aj medzi sovietskymi vojakmi, končiacimi dočasný pobyt v Československu. Už samotné Československo sa podaktorým z týchto chlapcov z ďalekých krajov, odkrúcajúcich si v niektorej sovietskej posádke kdesi medzi Zvolenom a Opavou prezenčnú službu asi vidí dosť lákavým rajom. Zrazu si uvedomujú aj to, že by sa stade mohli dostať ďalej na západ, že hranice už nie sú tým čím boli. Ťažko si, prirodzene, predstaviť, čo vedia, čo si myslia, mladí ľudia, ktorých izolácia od sveta sa vo chvíli, keď si navliekli uniformu a keď ich poslali do Československa iste neskončila, ale možno sa ešte vystupňovala. Ale, súdiac podľa kusých a očividne aj skreslených výpovedí v tých niekoľkých tragických prípadoch nepodarenej dezercie, ktoré sa dostali na verejnosť, zrejme sa ich zmocňuje neistota, strach, údes pri myšlienke návratu do domoviny, pri predstave, čo ich tam čaká. O tom sa už iste čosi dozvedia z listov, od kamarátov po dovolenke a hádam sa im dostane do rúk aj kriticky ladená sovietska tlač. A tak skúšajú šťastie. Ujdú. Dezertujú. Dopúšťajú sa činu, ktorý vehementne odsudzuje každá armáda sveta, ale zvlášť neúprosne trestá totalitná diktatúra. sovietsky režim sa dnes voči svetu tvári, že ňou už prestal byť. To však neznamená, že sa už naozaj zmenili predpisy vo vojenskej justícii. V každom prípade je absurdné, neľudské a nehumánne, ak československé úrady, či už na vnútre, či v armáde, vydávajú polapených sovietskych vojačikov, či dokonca aj takých, ktorí sa na nich obrátili s prosbou o pomoc ich doterajším sovietskym predstaveným alebo nezabránia horlivým politrukom, aby za nimi snorili a zaplietli ich do známej a osvedčenej siete svojich dezinformácií a vydierania a prinútili zmeniť svoje rozhodnutie.

Aj keď tu na prvý pohľad nejde o taký jednoznačný čin a voľbu, ako u sovietskych vojakov, ktorí odmietli ďalej bojovať v Afganistáne - či predtým u Američanov, ktorí dezertovali z vietnamskej vojny - je odpornou nadpracou nedôstojnou slušných ľudí a demokratických pomerov sotíť utečených sovietskych vojakov nasilu spať tam, kam sa dobrovoľne nechceli pobrať. Tak ako sa to už v apríli stalo devätnásťročnému Alexandrovi Mas'ajevovovi, ktorý sa dostal až do prezidentskej kancelárie, aby sa napokon ocitol v sovietskej volge, ktorá ho odviezla na neznáme miesto. Odvtedy sa takéto prípady množia: jeden nešťastný vojak sa objavil v dosť zlom stave aj v televízii, v sprievode uplakaných rodičov, ktorých pohotovú sovietska armáda už dopravila na miesto jeho činu, o druhých utečencoch vyhlásil súčasne, na tlačovej konferencii, sovietsky generál Vorobjov, že sú kriminálnici, že vylúpili obchod s potravinami, ďalších štyroch sovietskych vojakov vraj vydala nedávno správa tábora Jabloneček u Mimoňa rovno sovietskym orgánom.

Zmluva o dočasnom pobyte sovietskych vojsk sa zrušila. Teraz, po týchto trapných a pre obeť trpkých skúsenostiach by malo byť definitívne jasné, že sa tým rušia aj právomoci sovietskych orgánov na československom území. Najmä ak porušujú základné zásady ľudských práv. A predovšetkým by sa mal sovietskym policajno-politickým dôstojníkom znemožniť ich hon na utečencov, ktorý štýlom i metódami pripomína zlé časy studenej vojny.

### CAPE CANAVERAL - FLORIDA

Vypuštěna byla raketa Delta, která nesla říditelnou družici za 65 milionů dolarů, zvanou Nevstar, která pomůže vojskům orientovat se v saudské poušti. Spojenecká vojska budou moci určit svou posici v poušti s přesností 35 stop kde není

téměř žádných opěrných bodů k orientaci a sice použitím přístroje držného v ruce, o velikosti telefonního sluchátka. Obsahuje také atomické hodiny, které pomohou vojákům synchronisovat své hodinky a provádět operace s přesností zlomku vteřiny.

### Home and Business moving sale

Teak furniture, aluminum extension ladders, paint spray machine, plank and jack, lawn mower and tractor, snow blower and much more.

Tel.: (708) 969-4226

## Na thema "Pozor! Dějiny se opakují!" od Libora Broma

Jāroslav Moudrý

Nedělní Hlasatel přinesl dne 4. listopadu článek, "Pozor! Dějiny se opakují!" z pera pana Libora Broma. Bez jakékoliv nadsázky je to nejlepší článek svého druhu a v dlouhé době. Jde o jakési krátké, výstižné byt' i ideální zvážení osudu našeho národa od nešťastného příchodu "rudých", kteří pouze vyměnili ty "hnědé", jak v květnu veřejně vykřikovala moje matka: "Pane Bože, Tys nás chtěl osvobodit od hnědých a přivést jsi rudé!"

Pan Brom jistě promine, dovolím-li si malý komentář. Patří pouze k několika jedincům z veřejného života lidí, které znám, se kterými lze diskutovat. Kdyby bylo 10% národa jako je on, nemuseli bychom mít strach o demokracii a o přežití. Jde vlastně o dvě části komentáře. Část první je pouze jakýmsi doplňkem některých podrobností jeho úvahy. Považuji to za nutné, neboť v českém národě je povážlivě velký počet lidí, kteří dokonce neznají ani bezprostřední jeho historii, o historii politické ani nemluvě. Dokonce několik pánů, říká, že život se nevrací, že historie se neopakuje, že lidé zapomněli a pod. Jak lidé mohou zapomenout, že u nás existovala opravdu svoboda, či dokonce jak mohou zapomenout ten pocit touhy po ní? Pro mnohé je politická příslušnost a přesvědčení asi jako fanouškování pro Spartu či Slavii, říká-li toto srovnání někomu něco. Tematika článku pana Broma je téměř neodolatelná. A zde je dodatkem několik podrobností. To je ta první část komentáře.

Pan Brom píše, že "za patronace velmi populárního, světoznámého a demokraticky smýšlejícího presidenta, komunisté vytvořili tehda šalebné ovzduší národního porozumění s cílem výstavby socialistického mostu mezi kapitalistickým západem a komunistickým východem..." Fráze "vystavím most mezi Západem Východem" tot' je, nemýlím-li se, výrok a smysl politiky pana Beneše, stejně jako jeho "budu učit chodit Stalina po parketách Evropy (viz Benešovy Paměti vydané ovšem v Londýně, neboť jak známo, byl to Stalin, který začal učit Beneše vůbec chodit v politické realitě! Beneš nepochopil, jako nikdy nepochopil žádnou zahraniční či vnitřní politickou koncepci, že jsou to komunisté, kteří od svého prvotního uchopení se moci stavěli most na Západ, ale pouze jednosměrný. Konec konců on a jeho patron jim v tom pomáhali od roku 1918! Můj komentář, k tomuto "Benešovu mostu" již tehdy byl, že ten most praskne, zlomí se a rozpadne se jako vše v čem měl Beneš své prsty.

Dále pan Brom uvádí, že "...(komunisté)... pod záštitou Národní fronty začali demokraticky řádit..." Je mi líto, ale správně má být řečeno "začli nedemokraticky řádit" neboť je nikdo v roce 1945 nevolil, zrovna tak jako "presidenta" Beneše. Poslední svobodné volby se konaly v roce 1935! Volby, ve kterých byl Beneš zvolen národním shromážděním presidentem, byly zfixovány, neboť čs. strana lidová, správně klerikální se sídlem na Moravě, s tehdy již smutně proslulým monsignorem Šrámkem a slovenská Ludová strana v čele s Tisou, zradily za 30 jídášských grošů, jak je jejich zvykem, čs. občanské strany, rozbily státotvornou většinu a šly za Benešem. Tedy historie i lidské chování se opakuje, pane Kalvodo a nebylo by dobré na to zapomenout. Proto jsou dokumenty, proto se sbírají a proto se uveřejňují. Obě strany byly však od pana Beneše odměněny, Šrámek hrál již v Londýně Benešovi kašpárka či ministranta a Tiso byl Benešem oběšen. Za nic méně či více, než se dopustil Beneš svou zradou jakožto nejvyšší velitel armády a svým neústavním rozhodnutím v září 1939. Stejně se zachoval v roce 1945 a v roce 1948. Ze se nic neopakuje, pane Kalvodo? Ale opakuje! Jen se podívejte na Havla! Rád věřím, že klerikálové nechtějí, aby se lidé ohlíželi zpátky a divali do minulosti. V té je tolik špíny, od Jana z Husince, od Bílé hory, od krvavé protireformace Říma od roku 1650, že se člověku dělá špatně od žaludku.

"... V parlamentu jim odhlasovali prakticky všechno", pokračuje přítel Brom. Zde je dlužno mít na paměti, že parlament byl snůškou neuvěřitelně podprůměrných lidí. Celý parlament, t.j. Prozatímní národní shromáždění, byl jmenovaný dekretem nikým nevoleného politického hejtmana z Kopníku, jménem Beneš. Mimoto pomoci t.zv. "poslaneckých reversů" byli to generální tajemníci stran, to hlavní zlo a diktatura té doby, Klimek za lidovou stranu a Krajina (rozhlasový kouzelník) za stranu národně socialistickou, vulgo stranu sociální, vulgo čs. stranu socialistickou, kteří měli absolutní moc ve svých rukách, to jest nad svými straníky. Pan Brom pokračuje: "...v tragickém únoru 1948 nepohnuli se pak ani pro větší dobro a slávu národa, byly tyto dvě strany v nedávných volbách, spolu se sociálními demokraty, přímo rozdraceny, ačkoliv existovaly od roku 1945, měly tisk, měly peníze, měly organizaci a pod. Necht' se neodvážjí opět hledat nové členy mezi lidmi, kteří věří v opravdovou svobodu, v pravdu, v soukromé podnikání a vlastnictví. To jsou totiž ty myšlenky, které byly vyznávány čs. stranou agrární, čs. stranou národně demokratickou a čs. stranou živnostenskou. Dnes chtějí na těchto základních politických myšlenkách stavět i komunisté! Tyto myšlenky jsou ovšem pro pana Kalvodu "zaostalé", "dnes nikoho nezajímají". Pro něho zřejmě křesťanství musí být novou myšlenkou, když se ponížil k vaření toho "křesťanského" politického guláše, který má být částí nového klerikalismu. Pan Brom pokračuje: "...v tragickém únoru 1948 nepohnuli pak ani brvou. Jen

pár jednotlivců a vysokoškolských studentů si zaprotestovalo. Pan prezident nepřišel ani k mikrofonu, aby k lidu promluvil". Musím říci, že v roce 1938 to bylo vše daleko zábavnější. To pan Beneš promluvil po svém odstoupení svým huhňavým hlasem k národu: "Mám plán!" Vzdor slzám v očích milionů věrných Čechů, Slováků a Rusinů, kteří stáli se zbraní v ruce, aby uhájili svou otčinu, neudržel se národ smíchu. Z Prahy vytrysklo: "Mám plán - aeroplán". To zlomilo páteř našeho národa, jeho vůli prát se se zem, odporovat zlu.

Tutéž zradu, jakožto vrchní velitel čs. branné moci spáchal v roce 1948. Nebyl ovšem sám. Starostou Čs. obce sokolské se stal v roce 1945 A.Hřebík. Sokolstvo, kdysi hlavní síla v národě, která byla podryvána Orlem, DTJ a hlavně stranou "Hradu" se ani nehla! Hřebík však v době sletu v létě 1948 vykřikoval z exilu pěkně za humny, v nedaleké vzdálenosti od českých hranic: "Mám a Strahově jeden milion Sokolů!" Vzdor bezprostřední tragedii museli jsme se opět smát. Bylo tam více než milion Sokolů, ale jako v případě Beneše, nikdo z nich neměl ani zdání co je to vůdcovství, mimo fangliček, neměl prostě odvahu postavit se jako voják a zařvat "dopředu, hurá na ně" a vésti je, aby rozšlapali všechny komunisty jako hnízdo vajíčků zmijí. Ovšem většině těch, kteří uměli vést, tak jako tomu bylo v bývalém našem exilu 1948-1989, nikdy jim nebylo dovoleno být na nějakém významnějším místě. Když se začal někde objevovat nějaký talent s vůdcovskými vlastnostmi, ihned byl označen za "radikála". Ovšem křičet na někoho z podzahumna či být schovaný ve škarpe není žádnou vůdcovskou vlastností.

Třetí největší moc ve státě, ovšem bývala, církev římsko-katolická. Byla také ochrnutá. Charakteristickým byl nápis, který nesli pražští studenti v únorových dnech: "Otče Josefe promluv!" Ale otec Josef nepromluvil k milionům katolíků v národě, dle statistiky tehdy více než 75%, asi se modlil. Možná, že svěcená voda pomůže vyhnat čerta z kostela i když ne vždycky, jak vidíme v Ciceru, ale v opravdovém světě se musí na něj vzít klacek a čím větší, tím lepší. Všichni tito pánové měli jednu věc společnou: Těžce podryté zdraví! Beneš byl těžce nemocen a bylo známo, že nebyl zodpovědným za své činy (ale i kdyby byl, dopadlo by to asi stejně, neboť jeho koncepce byla a je jasná). Hřebík a Beran dostali se na své posice tou nejdůležitější kvalifikací, která je u nás i dnes uznávána za "zásluhu": Byli v koncentračním táboře! Je známo, že každý, kdo byl v žaláři 2-4 roky, je poznamenán na celý svůj život, jeho vůle je zlomena, jeho zdraví podryto a jeho mysl a chování ovlivněno "Pavlovovými reflexi", neboť každý vězeň je cvičen jako pes ve dne v noci! Je mně jich líto, ale bývalí vězňové nepatří na žádné vysoké veřejné postavení. Jistěže jsou výjimky, ale odpověď musí každý postižený vyhledat sám. Úřady se udělují lidem, či lidé by měli být do nich povolováni, když mají schopnost sloužit národu a když chtějí sloužit. Jak říkával můj bývalý šefinženýr: "Mnoho lidí je ochotno, méně je schopno, ale jen velmi málo z nich uspěje". Za utrpení a za zásluhy se udělují rády, trafika a dřevěná noha. Pokud si náš národ neuvědomí tuto skutečnost, bude stále ohlupován sentimentalisty a pseudo-intelektuály, kteří se tak rádi patlají v lidském utrpení a považují je za zásluhu, ne za neštěstí. Viděl-li kdy někdo někoho, který by byl odměněn za to, že utekl dříve, než byl zatčen a musel se schovávat jako štvaná zvěř? A přec tato druhá volba, bylo-li jí ovšem možno užítí, byla lepší, neboť člověk se vyhnul vivisekčním pokusům zvrhlých žaláříků a nestal se tím psem, se kterým moderní Pavlovové dělají ty své experimenty. Apropó, co dělají ti čeští žaláříci z Pankráce, Ruzyně a jiných míst, kde si v potu tváří vydělávali své živobytí? Však my je objevíme! A pak je budem cvičit s píšťalkou a šufánkem žitné. Hitler nám nevyšel, ale tito nám určitě vyjdou, neboť neměli toho nerva, aby se včas sklídili z tohoto světa. **A zde přicházím k druhé části svého komentáře. Poslední stať tohoto výtečného článku od pana Broma vyvolala kritiku, někdy i velmi ostrou. Jde o stať č. 1 a hlavně o zakončení článku až po bodu č. 4.**

"...1. Komunisté, staří či noví, resignovaní, či vyloučení, tak zvaní disidenti, nesmí mít v naší demokracii více práva než druzí občané! To jest nesmí mít práva na více míst ve vládě, zahraniční službě a ve vedení podniku, než 13%, což je procento komunisty získaných hlasů ve volbách!... S tímto názorem naprosto nelze souhlasit! Komunisté vyhodili z práce, či je odsunuli na podřadná místa, z vysokých škol atd., nejen ty, kteří byli proti nim, ale také ty, kteří nebyli členy jejich organizace hromadných vrahů, lupičů, podvodníků a lhářů, organizace zvané KSC. Naše děti vyhodili i ze škol předběžného vzdělání a pak jim dali jen podřadnou práci. Můj synek mi psal, když mu bylo asi 11 let: "půjdu do dolů, všichni hodní chlapečkové jdou do dolů". Více než 100 let, jeho předkové, svobodní sedláci, vychodili střední školy. Ale tato cháska bývalých podruhů a jejich dětí, stále žije v našich domech, v našich vilách, stále ujíždají chléb z našich podniků, které zruinovali tak, že český národ jen ztěží ujde hladu. Prostě, žádných 13% Komunisté "ti a ti či ti" "musí jít! A musí jít hned!. Necht' se potulují po ulicích, necht' spí pod mosty, necht' žebrají o jídlo! My jsme museli také, ale my jsme vůbec nic nezačali. Ještě nám "humanisté" drželi ruce, abychom jim neomlátili jejich hlavy o zdi, když k tomu byla ještě možnost. Dubčeku, Calfo a s nimi ti, kteří je drží u moci a koryt, třeště se. Na hrubý pytel hrubá zápiata! Lidé, jejichž základním dogmatem bylo a je zničení demokracie, nemohou přece žádat, aby byli považováni za rovné, aby měli stejná práva jako má svobodný člověk, zejména když prohráli a nechtějí ustoupit ze svých posic. Tož jediné jejich moresy jsou na ně účinné: na komunisty platí jen komunistická mravnost a tou je velký klacek!

# 10 Denní Hlasatel

29. listopadu 1990



RBI, INC.  
9025 West Cermak Road  
North Riverside, Illinois 60546  
Business (708) 442-0444  
Residence (708) 579-0545  
Pager 817-0782



**MILLIE  
KOLESKE**

mluvíme česky

Jestli chcete prodavat nebo kupovat zavolejte, prosim.

Na **PRODEJ** překrásný, 4 roky starý zděný dům v nové části Westchesteru - 3 ložnice, 3 koupelny, plný sklep, letní kuchyně. Pro velkou rodinu a nebo pro matku a otce. Zavolejte o další informace!

zavolejte o další informaci.

## Byt k pronajmutí

## Hotelové pokoje na Floridě

Od \$ 200,- za měsíc. Všechny pokoje mají vodu a ledničku - "efficiency rooms".

**MANHATTAN HOTEL**  
444 Fifth Ave. So.  
St. Petersburg, FL 33701  
894 - 2747

## Cicero

1 1/2 rooms \$265,-  
2 1/2 rooms \$295,-  
4 rooms \$400,-

Plus security deposit, heat included, stove and refrigerator. No pets. Austin Arms apartment c/o Central Federal savings.  
(708) 656-5000 ext. 235 Bob

Překládám do angličtiny legální doklady školní a osobní notářsky ověřené.

**O. KOVAR**

Pište na adresu:  
P. O. Box 313  
Riverside, IL 60546  
nebo volejte:  
(708) 442-7115

## Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermák Rd. Cicero — stánek
- Miloš Pancner 6038 W. Čermák Rd., Cicero
- Prague Sausage 6312 W. Čermák Rd., Berwyn Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele 6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner 6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- North Oak Park & Čermák Rd. Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave. Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store 1437 - 1st Ave., New York, NY
- Optimo — 1508 East 2nd Ave., New York City, NY
- Americké velvyslanectví v Praze



**MIKI SPIGL**

Cermak Road Realty  
6226 záp. Čermák tř.  
Berwyn, Ill.  
č. tel. : 484-4800



**PRODÁ SE  
RODINNÝ DOMEK  
VE WESTCHESTERU**

profesionálně stavěný, veliký pozemek. Moderní kabinety v kuchyni, 2 velké ložnice, koupelna s keramickými dlaždicemi, jídelna, přírodní krb, hotový basement s barem, patio - velmi čistý! Nizké daně.

\$ 149.900

**JIŽNÍ BERWYN**

Novější dům pro 2 rodiny - 3 BD+1.  
Příjem 1.050,- dolarů za  
\$ 149.900



## Help Wanted

## Postal Jobs

Start \$11.41 pr hr  
Carriers, Sorters, Clerks  
Excellent pay & benefits. For examination and application information call:

1-206-736-7000 ext.3672T2 6AM-10PM/7 days

## Přijme se:

Potřebuji do české restaurace, area Bensenville, cook a waitres, full or part time. Volejte:  
708-766-5454

(708) 484-1118

**marina's**

**BEAUTY SALON**

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon — formerly at 26th St. & Hamlin,

now at

6234 W. Cermak Rd., Berwyn, IL

Poslouchejte

Československou

půlhodinku

na radiové stanici

WCEV 1450 AM

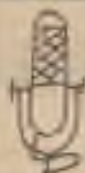
každou

středu a

čtvrtek

v 8.05 večer

řídí Jerry Jiráček



RFE

František Tomáš

## Je sedm hodin středověkého času

Postavy a příběhy ze začátků Svobodné Evropy

Motto:

Ze Všeobecné deklarace lidských práv, dokumentu Organizace Spojených národů, článek 19 – (z oficiálního českého překladu)

„Každý má právo na svobodu přesvědčení a projevu; toto právo nepřipouští, aby někdo trpěl újmu pro své přesvědčení a zahrnuje právo vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky jakýmkoli prostředky a bez ohledu na hranice.“

Této zásadě vždy věrně sloužilo a slouží vysílání československé stanice rozhlasu Svobodná Evropa, rozhlasové stanice, jejíž provoz byl a je placen americkým lidem.



Se všemi kteří na tomto záslužném díle spolupracovali se v knize Františka Tomáše máte možnost seznámit. Upřímně vám všem milí čtenáři tuto knihu doporučujeme nejen pro její zajímavost a historickou zaměřenost ale také proto, že František Tomáš je od daným přítelem vašeho Hlasatele a proto si zaslouhuje vaši pozornost. Tuto knihu si můžete koupit nebo objednat v Pancnerově obchodě na adrese

F.Pancner, INC.

6514 W. Cermak R. Berwyn, IL.60402

Tel.: (708) 484-3459



**R • E • C • I • P • E • S**

American Heart Association

## Pumpkin Soup

Don't think that pumpkins are only for jack-o-lanterns and pies! Try this interesting variation of an old favorite—it's sure to please family and friends.

3 green onions, sliced	1/4 tsp. turmeric
2 tbsp. margarine	2 cups skim milk
2 cups pureed, canned pumpkin	1 qt. chicken broth
2 tbsp. flour	chopped chives or parsley
1/4 tsp. ground ginger	

Sauté the onions in margarine, and stir in pumpkin. Blend the flour and spices with 1/4 cup milk. Stir into the pumpkin mixture.

Add remaining milk, and cook, stirring constantly, 5 to 10 minutes until thickened. Do not allow to boil. Mix in the broth and heat almost to boiling. (If the soup separates from overheating, whirl in a blender to restore consistency.) Serve hot, garnished with chives or parsley. Makes 2 quarts.

This Help Your Heart Recipe is from the Fourth Edition of the American Heart Association Cookbook. Copyright 1973, 1975, 1979, 1984 by the American Heart Association Inc. Published by David McKay Company Inc. (a Random House Inc. company), New York.

## Pumpkin Soup Nutritional Analysis per Serving

91 Calories	18 mg Cholesterol
9.8 g Protein	8.8 g Carbohydrates
1.5 g Total Fat	21 mg Calcium
.4 g Saturated Fat	201 mg Potassium
.3 g Polyunsaturated Fat	333 mg Sodium
.5 g Monounsaturated Fat	

## Video

Objednejte si profesionálně zhotovenou video-pásku - půl hodiny až 45 minut - se zvuky svého města (vesnice) v Československu, s Vaší rodinou a přáteli. Cena od \$200. Volejte:  
503-671-0859

\*\*\*\*\*

Nafilmuji videokamerou VHS veškeré reportáže v Československu, vašich rodinných příslušníků, nebo přátel.

Peto Dunda  
Botanická 44  
602 00 BRNO - ČSFR  
Tel.: 788 772

Dnes již víme. Víme, že ke svobodě, přímé demokracii a k samosprávnému podnikání našich občanů vede jen dlouhá, křivolaká či snad i slepá cesta. Odcházím tedy ve smutku, protože politická i ekonomická situace je v říjnu výrazně horší, než byla v nadějném dubnu. Nastává sice volný pád, ale lidé stále tleskají na náměstích a poslanci zdvíhají ruce v zákrytech.

V čs. exilu se dnes píše o IV. odboji. Víme již, že 17. listopad byl předurčen pučem komunistů, StB a KGB, pučem, který manipuloval a i nadále manipuluje nejen naše studenty, ale i nás všechny doma i v zahraničí. Jmenujeme, odvoláváme, závidíme a nenávidíme bezmezně, protože ani naše vlastní naivita a neschopnost neznají mezí. Neučíme se. Víme již, že tzv. Scénář ekonomické reformy je pučem státní byrokracie, který má navždy vyvlastnit ty, kteří v podnicích pracovali, a zvládnout ty, kteří vycedili z posledních čtyřiceti let potřebné balíky hotovosti, jakož i stát a jeho ministerstva. V pučové atmosféře se nedá podnikat, ale jen spekulovat, šidit a krást. Místo tržního hospodářství zavádíme poválečné hospodářství státního poplatnictví: stát »řeší« naše problémy ze dne na den, kus po kusu, bez koncepce a bez programu. Naši zaměstnanci, tj. my všichni, zůstaneme i nadále námezdní silou státních akciových společností a holdingů — nestaneme se ani spoluvlastníky, ani spolupodnikateli, ba ani ne spolupracovníky.

Chováme se extravagantně, jako kdyby tu existoval ještě jeden národ, ten lepší, slibující spasení již svým pouhým nástupem. Věříme tedy, že uvnitř zeměkoule je ještě jedna, ale větší. I to je smutné. Není tomu tak. Jsme celiství, jsme, co jsou, nemáme »druhou partu« — oheň je nutno rozdělat i s mokřým dřívím, jak by měl znát každý skaut. Individuální závist nám přerůstá ve státem podporovanou nenávist. Nenávidíme naše vlastní »bílé vrány«, očerňujeme je k našemu obrazu. Úspěch druhých v nás nevyvolává radost a pýchu, ale jen strach, nepohodlí a touhu po křiku na náměstí. Kde celý vyspělý svět integruje, spojuje a rozšiřuje, my rozbíjíme, drobíme, atomizujeme, specializujeme a zužujeme. Vytváříme tak svět, v němž já osobně již

bych žít nemohl a nechtěl. Proto odcházím.

Odbornost, kompetence, vzdělání a iniciativa jsou v ČSFR oficiálně podružné pseudohodnotám bezúhonnosti, vlezlismu, tleskačství a jánabráchismu. Dopouštíme se tak intelektuální genocidy — tleskáme tomu, schvalujeme to jednohlasně. Uvnitř té naší »kuličky« však již žádná jiná — natož větší — prostě není. To mi věřte. Jestliže někdo krade, pak jsme to my. Nikdo jiný tu nikde není. Jediné řešení je, abychom kradli sami sobě — pak najisto přestaneme. Nesmíme zůstat námezdními silami pro lidi s hotovostí a pro stát. Musíme se stát, každý z nás, spolupodnikateli. Naše výrobní prostředky nepatří do rukou státu a již vůbec ne do rukou státní či veřejné akciové společnosti. Výrobní prostředky patří do rukou jedinců, zaměstnanců, manažerů, občanů. Nebýt géniem, nebýt vynikajícím, nebýt světovou špičkou — to jistě není žádná ostuda či selhání jedince. Ale nerozpoznat génia mezi námi, a co víc: potlačit a zesměšnit génia — to již je neodpuštělné, to se již omluvit nedá, to je znakem socialistické dekadence malých duší.

Naše »novaja« ekonomika nevychází z lidí, ale jen z čísel, sazeb, kupónů a přídělých lístků. Ignorujeme světové trendy, vysmíváme se jedinci, glorifikujeme masy, masový trh a masovou ekonomiku. Nechápeme, že trh vzniká na obci, a ne na ministerstvu. Nechápeme, že trh jsou jedinci, a ne statistická veličina. Nechceme se učit. Chceme jen poslouchat a vykonávat příkazy, linie a ideologická dogmata — i přesto, že jím nerozumíme. Necháváme jiné experimentovat s námi tak hrubě a tak nekompetentně, že kdyby šlo o morčata, opice či kuřata, tak bychom povstali ve spravedlivém hněvu. Experimentace s lidmi nám však nevedí:

jsme v tom všichni stejní. Stejnost podmínek, to nám zřejmě vyhovuje. Nevyžadujeme kvalitu a nehledáme podstatu. Stačí nám průměrnost a prostřednost, stačí nám symboly, metafory a vyumlíkováná prázdna slova. Jsme panáci na šachovnicí lidi, kteří zcela určitě neumějí a také nemíní hrát šachy, nefeknou nám pravidla hry a tají své příští tahy, protože je sami neznají.

Střlíme naše bílé vrány jen proto, že jsou bílé. Bez bílých vran však nemáme naději: bez nejlepších z nás na předních místech jsme ztraceni. Volný trh nelze vyhlásit ministerským dekretem. Peníze nejsou jen peníze a kapitál není jen kapitál. Peníze, které ukradnu ministru financí, nejsou tytéž, které měi ve své kapse — a naopak. Mrtvý kapitál zhodnocuje sám sebe: K-V-K+. Výroba, lidská činnost a lidské snažení jsou mu pouze prostředkem. Živý kapitál zhodnocuje výrobu: V-K-V+. Kapitál je pouze prostředkem k zhodnocení činnosti lidí a jejich životů.

Mrtvého kapitálu bude dosti, živého se nám nebude dostávat, a to ani ze zahraničí. Hromada peněz není kapitál, ale hromada peněz. Kapitál je myšlenka, um, vědění a vzdělání, které dělají z hromady peněz živou sílu. Nevíme to, nechápeme to téměř programaticky a ideologickou demagogií povyšujeme na ekonomii. Vlastnictví papírků nedělá z člověka podnikatele, ale pouhého spekulanta. Podnikatele dělá pouze myšlenka, nápad a snaha poskytnout výrobek či službu. Kapitál je prostředek, ne účel. To je lekce č. 1 v kursu č. 1 na kterékoliv americké univerzitě. Vhodné i pro mnohé z našich ministrů.

Tato osobní rekapitulace není kapitulací. Obsahuje v sobě východisko, které spočívá v jedincích, rodinách, obcích a podnicích našich národů. Řešení je v nás samých, a nikoliv ve vládě naší. Nesmíme se nechat vyvlastnit, nesmíme zůstat námezdní silou mrtvého kapitálu. Každý z nás musí být kapitál. Jde tedy o nás. Privatizace nemůže být pláným heslem mrtvého kapitálu. Privatizace musí být zvláštěním nás všech, vytvořením spolupodnikatelských vztahů na podnicích a v obcích. Přímá obecní a podniková privatizace není chaos, ale prosazení se trhu a tržních subjektů, tj. nás všech.

Nebuďme pouhými držiteli kupónů a státních akcií, ale investujme jednotlivě do kapitálových podílů svých podniků a svých obcí. Staňme se konečně spoluvlastníky a spolupodnikateli svých věcí, svých statků a svých životů.

Prof. MILAN ZELENÝ

## Prezidentu Václavu Havlovi...

se stal pravdou. Člověk, jenž sám trpěl, použil státní aparát k žalářování a umlčování svých odpůrců. Pevně věříme, že ve Vaší osobě se již nezklameme, a že Husákův pomyslný štafetový kolík již nikdo v zájmu čehokoliv nepřevzme.

Chceme Vaše jasné ano nebo ne. Nešli družstevníci to již řekli ve volbách v době maximálně ostrých útoků proti družstvu. Nechceme od Vás souhlas k tomu, aby docent Čuba opět mohl vykonávat funkci, do níž byl zvolen, ale abyste vyjádřil svůj jasný postoj k respektování vůle a suverénnosti rozhodnutí členů družstva, k svobodě jejich jednání. V opačném případě se vytvoří nebezpečný precedens, kdy svoboda podnikání bude trvale ohrožena často nesprávně pochopenými projevy politiků.

Často asi slýcháte názory, že Slušovice jsou dílem normalizačního období, že byly jeho výkladní skříní. Jestliže jsou tyto názory myšleny tak, že nás, vyloučené, totalitní moc zbavila možnosti vykonávat svou profesi na svých pracovištích, a tím nás vyhnala ze všech koutů republiky do jedné, do té doby bezvýznamné vesnice na Valašsku, kde jsme v ústraní, daleko od center pozornosti normalizačních úředníků, realizovali teoretický model, jež jsme si vysnili a za nějž jsme byli pronásledováni, pak je to pravda. Ano, stali jsme se výkladní skříní ztracených šancí našeho národa. Ano, naše osudy, tak jako Vaše, byly dílem temna normalizačního období. I my jsme v té době stáli, stejně jako řada jiných, před otázkou emigrace. Byl jsme již tehdy přes své relativní mládí bráni jako kvalifikovaní odborníci a řadě z nás byla nabídnuta možnost uplatnit se v zahraničí. A přesto v tomto složitém procesu rozhodování se, stejně jako u Vás i u řady Vašich spolupracovníků, zvítězil peclí nutnosti neustoupit a bojovat tam, kde jsme byli dočasně poraženi. Odešli jsme z předních zemědělských podniků, od kateder vysokých škol, z redakcí a z výzkumných laboratoří do družstva, jehož jediný, ovšem významný klad spočíval v jeho mladém cílevědomém předsedovi, jenž ve jménu uskutečnění svých snů o moderní prosperující vesnici byl ochoten nést riziko spojené s držením ochranné ruky nad režimu nepohodlnými lidmi.

Nebyli jsme samozřejmě nikdy protežováni z titulu toho, že jsme vyloučení. Cítili jsme často i drobné pracovní křivdy, ale ne z důvodu politické diskriminace. Ta, ať se to zdá jakkoli paradoxní vzhledem k tehdejšímu období normalizace, v tomto podniku neexistovala. Vyloučení členové se dostávali do nejvyšších řídicích funkcí; kdy přímo zastupovali předsedu při řadě důležitých jednání. Ze Slušovic se stala jediná nezhodnocovaná základna reformem z konce šedesátých let. Právě v tomto podniku jako jediném v republice byly uskutečňovány myšlenky teorie tržního hospodářství jednoho z členů Vaší rady konzultantů, profesora Šika.

Svémi výsledky založenými na nových přístupech DAK narušoval krunýč dogmat, jimiž byla svírána celá naše společnost. Přes řadu úspěchů DAK je však třeba mluvit i o problémech. Po dlouhém čase nátlaku a šikanování družstva ze strany nadřazených



orgánů se v polovině osmdesátých let začal jejich přístup k firmě měnit. Aparát pochopil, že již není v jeho silách tak prudce se rozvíjející podnik zlikvidovat. Tyto tendence tu opravdu totiž byly. V letech 1983-84 existovaly reálné návrhy na nejvyšších místech k rozparcelování JZD, případně k jeho zestátnění. K tomu však nedošlo jednak vlivem neoddiskutovatelné síly firmy, ale i vzhledem k veřejnému mínění, jež bylo ve velké míře příznivě slušovické ekonomické revoltě nakloněno. Byrokratický aparát proto změnil taktiku, prohlásil Slušovice za svůj produkt. Bylo by chybou však posuzovat tento moment ve vývoji DAK jako ztrátu pokrokovosti a projev loajality vůči aparátu, daný výměnou za jistou blahosklonnost ze strany KSČ.

Druhá polovina osmdesátých let je charakterizována Gorbačovovou přestavbou. DAK přijal tuto koncepci reformy s nadějí, že půjde o opravdu reálný přechod k tržnímu hospodářství a k demokratizaci společnosti. Po jistém období očekávání bylo ovšem každému jasné, že politika normalizace zakofenila v KSČ příliš hluboko, než aby si strana vzala za své myšlenky skutečné demokracie. Hra na přestavbu byla pro československé vedení jen taktizováním, hrou o čas a kalkulací s pádem Gorbačova a návratem do starých kolejí. V této falešné hře se režim pokusil zneužít i mezinárodně uznávanou autoritu DAK. DAK Slušovice však nikdy základní směr, vedoucí k demokratizaci společnosti a ozdravení hospodářství, nezradil, a vždy se podílel a bude podílet na jeho uskutečňování.

Nyní, kdy se docent Čuba vzdal funkce předsedy, nezbyvá nám nic jiného, než plně převzít morální odpovědnost za další existenci našeho podniku. Společně s docentem Čubou jsme vytvářeli novou filozofii podniku a zaváděli ji v praxi. Firma se v posledních letech velmi rychle rozrůstala a většina družstevníků je v ní zaměstnána poměrně krátce. Nikdo kromě nás neví, jak strastiplnou cestu jsme za těch uplynulých dvacet let prošli, a z toho důvodu se těžko kdokoliv jiný dovede orientovat ve složitosti vý-

Avšak úplnou vřavu způsobilo zakončení, jinak skvělé úvahy pana Broma: "...Nakonec, komunistům, starým či novým, resignovaným, či vyloučeným, tak zvaným disidentům, putno také upřímně zcela upřímně, odpustit - ať již byli komunisty ze zlé vůle, či ze slabosti charakteru, či z nedostatku inteligence, odpustit je božské...

Ale pozor!

Zapomenout, co komunisté napáchali, bylo by velmi nerozumné! Neboť dějiny se opakují! A kdo se z minulosti nepoučil, tomu je v budoucnosti souzeno zase trpět! Zde končí citace a článek pana Broma. A k této poslední citaci prosím laskavého čtenáře o poshovění, aby mi dovolil malou vzpomínku, neboť život se vrací, vzdor zápornému tvrzení pana Kalvody, ale jen pošetilec či nevzdělanec si toho neuvědomuje. Myšlenky, které nás vedly před padesáti či sto lety, nás opět povedou. Bylo tomu v prvních letech po příjezdu do Spojených států, kdy jsme se konečně usadili, uklidnili a stále ovšem věřili, že "za pár..." Většina vydělávala zcela pravidelně svůj denní chléb. Lidé s doktoráty, ještě z dobrých škol, ne bolševických nalejváren, pracovali na strojích v továrnách, příslušníci "buržoasie" na stavbách jako zedníci, bývalí vysocí důstojníci dělali noční hlídače v bankách (starodružníkovi Frantovi Vítackovi, plukovníkovi, kamarádu mého otce z Kijeva, bylo přes osmdesát let a "hlídal" jako ostříž) a pod. Výjimku tvořili někteří studenti známé kliky kolaborantů z Národní Fronty. Bez znalosti angličtiny dostali s pomocí naivních Američanů stipendia, neboť tito si mysleli, že se jedná o **oběti komunismu, ne o jejich spolupracovníky**. Zajímavé je, že do dneška velmi mnoho z nich nemluví obstojně anglicky, ale mají "vědeckou, patinu, většinou t.zv. politických věd, svobodných umění a podobných pedagogických podvodů této země!"

Skupiny českých a slovenských lidí, scházeli se často k odpoledním debatám. Jedním takovým místem bývala domácnost bývalého generála Ferjenčíka a jeho předražené manželky, jedné z mála opravdových dám českého a slovenského exilu. Jednoho nedělního odpoledne jsme se sešli a předmětem debaty v roce 1959 či 1952 bylo thema, kterým byl ukončen článek pana Broma: "Odpustit či neodpustit, zapomenout či nezapomenout". Přítomni byli bývalý poslanec dr. Zibrin, bývalý generální konsul Krno a pod. Přítomný poslanec Čeněk Thorn kategoricky prohlásil: "Musíme odpustit a musíme zapomenout"! Můj přítel a spolupracovník ve straně národně demokratické, Jiří Havelka, jehož otec byl pronásledován kangaroo soudy pana Beneše, jako by také bývalý ministerský předseda Beran, ale musel být propuštěn, což zdejší národní socialisté a sociální demokraté, bývalí spolupracovníci s bolševiky od roku 1945 vůbec nebrali na vědomí a plivali po něm, velmi důrazně řekl: "Odpustíme, ale nezapomeneme". Moje malíčkost se vyjádřila velmi kategoricky: Nesmíme odpustit a nesmíme zapomenout! Toto byl můj názor již v době války, od té chvíle, když jsem slyšel tu šílenou, vyloženě goebelsovskou propagandu čs. novinářů a politiků, kteří se vyhnuli válčení a seděli v Londýně celou válku v teple, u žlabu a rozdělávali si již funkce v příštím "svobodném státě". Ano, život se opakuje téměř do posledního písmena! Ale kdo ničím nebyl a žádný vážný život neviděl, pro toho se ovšem život neopakuje". Nic se nedá opakovat. Co to byla ta nedůvěra, kterou jsem pojal z toho, co jsem denně slyšel od falešných proroků, neboť jsem znal co stojí za jejich jmény, byť byli představováni českému posluchačstvu jakožto "bez stranické příslušnosti", (dědek Nejedlý a pod.). Byla to nějaká genialita? Prozřetelnost? Vnuknutí? Vůbec ne!

Narodil jsem se 15. října 1917 v Kijevě v Rusku, kdy z naší zahrady na dače, bolševici začli ostřelovat město Kijev. V naší letní usedlosti byl ubytován štáb bolševické sebranky, které velel slavný partizán z pomsty, plukovník Muravjov. V jeho štábu, jakožto vojenský komisař byl Lev Borisovič Kameněv, vlastním jménem Rosenfeld. Oba byli umučeni a popraveni ve třicátých letech. Doma mám ještě někde fotografii, jak mě chovali. Matka mi vždy říkala, že nebyl Muravjov a Kameněva, že by nás ta bolševická zvěř "ukokošila" - zavraždila. Kameněv býval profesorem a vyprávěl, jak se k němu profesor Masaryk hlásil a upozorňoval ho, že on je autorem knihy "Rusko a Evropa". Ve zvláštním, odděleném domě pro domovníka a pod. bolševici měli svou "ochranku". Doutníkem vypalovali při výslechu lidem oči, často jen proto, že nosili cvikry! Ruce zajaté buržoasie, nepřátel pracujícího lidu, drželi nad hrncem s vařící vodou. Po "změknutí" masa, nařizli jejich kůži, kterou pak stahovali: nazývali to "perčátky" - rukavice.

Od svých dětských let jsem slyšel od opravdových svědků a zasvěcenou, od lidí, kteří něco byli, od své rodiny, od ruských Čechů, kterých žilo u nás desetitisíce a ovšem od ruských běženců, kteří si udržovali svou kulturu a společenský život, o kterém se našim lidem ani nesnilo, "co, kde, kdy, kdo, jak a proč se vše dělo. Hostem býval velmi často generál P.N. Krassnoff, který vždy svým sličným zjevem pobouřil ženské v domácnosti a v baraku, generál Brusilov, mátuška ruské revoluce Breškovskaja a ruští umělci. Otec jim pomáhal jak mohl. "Od carského orla k rudému praporu bylo financováno Skodovkou, a těmi, kteří věděli co je to bolševism. Jen čeští komunisté ukradli z mého života 45 let! Nemohl jsem žít v rodné zemi ani v zemi svého původu. Musel jsem žít v cizině a snad v ní také zemřeu, nezmění-li se něco u nás doma. Odpustit těmto zvířátům či jejich dětem? Nikdy! x Ale dovolte mi vážení čtenáři, abych případ komunistických zločinců vzal z jiného hlediska, z hlediska čistě neosobního, z hlediska filosofie trestního práva. (Abych ušetřil práci a známku některého čtenáře, uvádím: Před několika měsíci

dostal jsem stoh vysvědčení o státních zkouškách. Mezi nimi je také vysvědčení o státní zkoušce dílčí z trestně právní politiky, části čtvrté, vykonané dne 22. ledna 1948 s prospěchem "dobry s vyznamenáním, složené na Vysoké škole politické asociální v Praze. 3 semestry jsem studoval u Rališe a jeden, čtvrtý u Olšara. Podepsán universitní profesor a zkušební komisař Olšar).

Stručně se zmíním o pěti hlavních teoriích trestního práva. Jedna ze základních teorií trestního práva v rovnici "zločin a trest" byla a stále je založena (a vložena v myslích lidí) na znění Starého zákona: "Oko za oko a zub za zub". To je tedy princip pomsty a kdo zná tuto skutečnost, pochopí, na jakých principech je založen Izrael a proč stále honí "nazi" a proč trhuje s lidským utrpením.

Druhá teorie: Zločin byl spáchán a musí být potrestán. Tečka. Trest je prostě pouhým důsledkem přestoupení zákona ve formě přestupku, přečinu či zločinu. Motivace? Důvody? Pohnutky? Umyslné přestoupení zákona či pouze omyl? V této teorii "Philosophus non curat" o to se filosof nestará.

Třetí teorie začíná jako ta předešlá, ale má již na mysli budoucnost a varování členů společnosti, aby se ostřížali nedovolených činů. Viník musí být ovšem potrestán, aby se stal výstrahou ostatním, kteří nemají dostatek vrozené či vychované úcty před zákony, v moderní době před vzájemnou společenskou smlouvou.

Další teorie, kterou uvádím na čtvrtém místě, je filosofie vyloženě moderní, za níž stojí ty postavičky zodpovědné za dnešní zmatek, ti hipici a jejich předchůdci pseudofilosofové. O nich stále platí to, co prý odpověděl Herodes Atticus, vysoce postavený a vzdělaný Athéňan (druhé stol, Anno Domini), muž s dlouhou bradou a pláštěm, který se dovolával toho, že jeho zevnějšek přec jasně napovídá, že je filosof (na př. doktorát z nynější filosofie v Praze) (vous a plášť, pallium byly charakteristické pro filosofy, jako jsou dnes roztrhané a "špinavé modráky): "Barbam video, sed philosophum non video" - "Vousy vidím. Ale filosofa nevidím".

Tato přímo směšná teorie, která je pohonnou látkou všech druhů zločinu a je vyznávána právními primitivy od nejnižších až po nejvyšší právní instance, totiž káže: "Zločin byl spáchán, neboť nepřítelivě a utlačivě prostředí ovlivnilo lidskou bytost, že se dopustila přehmatu, za který vlastně není zodpovědná. (Podle Marxe a Engelse, bodejť by byla, vše je u nich výsledkem prostředí, ne dědičnost - jako jsou sklony ke zlodějství, násilí, lhaní, nekontrolovaného pudu přežití a pod.) Proto člověk musí být napraven, převychován (gulaky!) a vrácen společnosti čistý jako lilie. Jaké jsou skutečnosti, čili historie této oblasti, založená na statistice? 88% lidí nacházejících se v žaláři, jsou v nich již alespoň po druhé. Škoda místa zabývat se výplody slepičích mozků liberálů.

Poslední a pátá teorie o zločinu a trestu, za kterou jsem vždy stál od doby svých studií a kterou jsem měl dobře dokumentovanou, zní: "Zločin byl spáchán a viník musí být oddělen od společnosti, aby ji nemohl více škodit a trest je připomínkou a výstrahou nejen jemu, ale i druhým pokušitelům zákona. Jeho oddělení či vyloučení ze společnosti lidí, jejichž chování se k druhým je ovládáno vzájemnou úctou, závisí na velikosti jeho porušení zákona, či bývalých protispolečensky založených činech. Co více dodat? Snad je jen třeba zdůraznit praktický význam teorie č. 5. Nezapomenout a neodpustit! Jsou to zločinci rodem i zvykem! Opomenutí těchto zděděných vlastností ponechalo by celý náš společenský řád zmrzačený. Nemusíme a nesmíme být krutými, ale musíme být důslednými, musíme se umět ubránit i když třeba nosíme ty "cvikry", chodíme do opery, čteme Jiráskova Baara, Vrbu, Hermana, Raise atd., máme rádi Voltaira a Shakespeara.

Zločin byl spáchán! Ne jeden, ale miliony. Byli to komunisté, kteří se jich dopustili a stále ještě dopouští a mimoto z důvodů nečestných! Pro dobro společnosti musí být od ní odděleni. Nestane-li se tak a nevypukne-li opravdová revoluce proti nim, pak se národ bude belhat světem. Mějme na mysli, že náš národ má ten smutný přímát, drží světový rekord, ve výši procentuálního množství komunistů a ještě horších sketů, jakými byli a dosud jsou konfidenti.

## Prezidentu Václavu Havlovi...

voje a potřeb družstva. Vždyť v dřívějších obdobích byly téměř všechny funkce náměstků předsedy obsazeny lidmi vyloučenými ze strany. Jsme si vědomi toho, že tento dopis ani zdaleka nemohl postihnout celou slušivickou problematiku, že je tu ještě spousta nezodpovězených otázek. Za cíl si klademe to, abyste byl o naší problematice informován, pokud možno co nejuceleněji a dostalo se Vám zpráv z oblasti, která dosud ležela mimo Váš dosah informací.

Proto navrhujeme v nejbližším možném termínu schůzku mezi námi a Vaší osobou. Ujistujeme Vás, že toto setkání pro Vás nebude v žádném případě ztraceným časem. Předpokládáme, že alespoň naše politická minulost pro Vás bude zárukou smyslu jednání. Jsme toho názoru, že Vy, pane prezidente, i pracovníci DAK Slušovice byli a jsou vedeni na své složité, celou společností již řadu let sledované cestě, společnými zájmy a cíli. Společné zájmy však nikdy nebyly samy o sobě zárukou bezkonfliktnosti, zvláště když mezi možné partnery vstupovaly často nepřítelští kompetentní zprostředkované informace.

Věříme, že naše společné jednání odstraní tu škodlivou, jinými uměle vytvořenou bariéru. Věříme, že již teď, tímto naším krokem, vzniká mezi námi základ společensky nutné spolupráce, nutné pro ozdravení a povznesení života naší země.

Ve Slušovicích dne 30. 8. 1990.

(Dopis podepsalo 21 pracovníků DAK Slušovice)